

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2To/8/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8721010366
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivo Maruščák
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8721010366.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Iva Maruščáka a sudcov JUDr. Moniky Halkociovej a JUDr. Mariána Sninského na verejnom zasadnutí konanom dňa 24.05.2022, v trestnej veci proti obžalovanému P. X., pre zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr. zákona a iné, odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 4T/37/2021 zo dňa 13.01.2022 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného P. X..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uznal obžalovaného P. X. v skutku pod bodom 1/ rozsudku zo spáchania prečinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Tr. zákona a zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr. zákona a skutku pod bodom 2/ rozsudku zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona a to na tom skutkovom základe, že

1/ v nezistenom období a na nezistenom mieste si bez povolenia v zmysle zákona č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive zadovážil a držal 6 ks tmičov hluku výstrelu, tvar valca a to o priemere 28,2 mm dĺžky 273 mm, o priemere 37,1 mm dĺžky 154 mm, o priemere 32 mm dĺžky 174 mm, o priemere 34,7 mm dĺžky 100 mm, o priemere 32 mm dĺžky 174 mm, o priemere 31,6 mm dĺžky 198 mm, 2 ks streliva o dĺžke 25 mm, spodný priemer 5 mm a 5 balení streliva s označením I o celkovom množstve streliva 494 ks, ktoré boli zaistené pri domovej prehliadke jeho bytu č. 49 na ulici Q. č. XXXX/XX v F. a v pivničnej kóji, prislúchajúcej k uvedenému bytu vykonanej dňa 22.01.2021,

2/ v presne nezistenom období po smrti jeho otca P. X., ktorý zomrel 22.05.2017 sa vyjadril vo svojom byte č. XX, na ulici Q. č. XXXX/XX v F. pred vtedajšou partnerkou P. M., ktorá s nim bývala v tomto byte, že sestry N. a O. ho obrali o majetok po otcovi a on si to s nimi vybaví, vyhrážal sa, že ich postrieľa, že príde karma, nespokojnosť s rozdelením majetku otca vyjadroval vyhrážkami, že sestry dopichá a podreže a to aj pri iných príležitostiach pred sestrou O. X. a pred nezistenými osobami do začiatku januára 2021, čím vzbudil u poškodených N. X. a O. X. dôvodnú obavu.

Za to mu súd podľa § 294 ods. 2 Tr. zákona, § 41 ods. 1, ods. 2, § 38 ods. 2 Tr. zákona uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona ho súd na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona mu súd uložil trest prepadnutia veci a to 6 ks tmičov zvuku výstrelu, tvaru valca a to o priemere 28,2 mm dĺžky 273 mm, o priemere 37,1 mm dĺžky 154 mm, o priemere 32 mm dĺžky 174 mm, o priemere 34,7 mm dĺžky 100 mm, o priemere 32 mm dĺžky 174 mm, o priemere 31,6 mm dĺžky 198 mm.

Podľa § 60 ods. 5 Tr. zákona vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c/, písm. d/ Tr. zákona mu uložil aj ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie obžalovaný a to čo do výroku o vine a treste, ktoré prostredníctvom obhajcu, ako aj prostredníctvom svojich písomných podaní, písomne odôvodnil.

V písomne odôvodnenom odvolaní obžalovaného podaného prostredníctvom obhajcu uviedol, že smeruje voči vine, trestu odňatia slobody, trestu prepadnutia vecí aj uloženému ochrannému opatreniu (liečeniu), nakoľko sa necíti byť vinný a skutky nespáchal, čo bolo preukázané aj dôkazmi listinného charakteru ako aj výsluchmi v prípravnom konaní, tak aj na hlavnom pojednávaní, resp. nebolo preukázané, žeby skutky, ktoré sú mu kladené za vinu spáchal. Poukazuje na dôkazy z prípravného konania aj z konania na súde, z ktorých jednoznačne nevyplýva, že skutky spáchal, resp. že sa skutky stali. Z vykonaného dokazovania v rámci prípravného konania, a tiež v rámci konania pred súdom mu nebolo preukázané spáchanie skutkov, ktoré sú mu kladené za vinu v obžalobe, doručenej súdu dňa 24.06.2021. K prečinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Tr. zákona a k zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr. zákona uviedol, že vo vzťahu k zadržaným zbraňam, doplnkom zbraní a strelive, aj s poukazom na znalecký posudok vypracovaný Kriminalistickým a expertíznym ústavom Policajného zboru, odbor prírodovedného skúmania a kriminalistickej identifikácie Košice, č.: C.:F.-O.-KE- B.-XXXX/XXX, zo dňa XX.XX.XXXX, a ktoré boli nájdené v pivnici patriacej k bytu vo vlastníctve obžalovaného zvýraznil, že nájdené zbrane, t.j. označené v uvedenom znaleckom posudku ako predmety č. 23 a č. 28A neboli a nie sú v predloženej stave spôsobilé strelby, a tiež ich držba nie je zákonom zakázaná. U oboch zbraní sa jedná o zbrane, ktoré je možné, v zmysle zákona č. 190/2003 Z.z. o strelných zbraniach a strelive, charakterizovať ako zbrane kategórie D. Zbrane kategórie D môže nadobudnúť do vlastníctva právnická osoba alebo fyzická osoba staršia ako 18 rokov, ktorá je v plnom rozsahu spôsobilá na právne úkony, pričom tieto zbrane nepodliehajú povolovaciemu konaniu, ohlasovacej ani inej evidenčnej povinnosti. Tieto skutočnosti potvrdil aj znalec mjr. G. U. Y., ktorý znalecký posudok vypracoval, a to pri svojom výsluchu na hlavnom pojednávaní konaného dňa 21.12.2021. Súčasťou alebo doplnky zbraní označené v uvedenom znaleckom posudku ako predmety č. 12, 13, 14, 15, 16 a 28B sa takmer všetky používajú ako moderátor zvuku na airsoftové zbrane na zníženie hluku. Obžalovaný si takmer všetky uvedené doplnky zbraní zakúpil prostredníctvom E-shopov na internete, a teda legálnou cestou, pričom ku všetkému disponuje dokladmi o ich kúpe. Tieto doklady sú však uložené v jeho osobnom počítači ako aj v jeho mobilnom telefóne, ktoré boli obžalovanému odobraté, na čo sme viackrát poukázali či už v písomných alebo ústnych podaniach. Doplnky zbraní boli obžalovaným zakúpené s úmyslom ich využitia na airsoftové zbrane, pričom mal zato, že ak sa nevyžaduje žiadne povolenie na airsoftovú zbraň, nebude sa vyžadovať ani povolenie na doplnok, k takejto zbrani. Zároveň sám nevykonával žiadne úpravy na predložených zbraniach, doplnkoch zbraní či nájdenom strelive. Na svoju obranu tiež uviedol, že žiadnu z nájdených súčastí, resp. doplnkov zbraní, nie je možné pripevniť na žiadnu z predložených zbraní, a tiež je pravdou, že nájdené malokalibrové náboje nie je možné použiť so žiadnou z predložených zbraní, uvedomujúc si, že nájdené strelivo je v dobrom stave, funkčné a spôsobilé strelby a môže ho nadobudnúť do vlastníctva len držiteľ zbrojného preukazu, držiteľ zbrojnej licencie alebo držiteľ zbrojného sprievodného listu na trvalý vývoz. Zároveň poukázal na to, že v zmysle § 294 ods. 2 Tr. zákona je ustanovené cit.: „Kto sebe alebo inému vyrobí, dovezie, vyvezie, prepraví, zadováži alebo drží strelnú zbraň, jej súčasť alebo komponent bez povolenia alebo bez označenia zbrane určeného na jej identifikáciu podľa medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná, alebo takú činnosť sprostredkuje, potrestá sa odňatím slobody na tri roky až osem rokov.“ V zmysle § 4 ods. 4 zákona č. 190/2003 Z.z. o strelných zbraniach a strelive a o zmene a doplnení niektorých zákonov (časová verzia predpisu účinná od 01.02.2022) je tlmič hluku výstrelu zakázaným doplnkom zbrane, a zároveň sa, s poukazom na § 2 ods. 1 písm. j) zákona č. 190/2003 Z.z. o strelných zbraniach a strelive a o zmene a doplnení niektorých zákonov (časová verzia predpisu účinná od 01.02.2022), tlmičom hluku výstrelu rozumie zariadenie na obmedzenie ústového hluku. Na základe uvedeného je nepochybné a zrejmé, že nebola naplnená skutková podstata Tr. činu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr. zákona, nakoľko toto ustanovenie explicitne vyžaduje súčasť alebo komponent, čím tlmič hluku nie je, nakoľko je doplnkom zbrane. V časovej verzii uvedeného

zákona č. 190/2003 Z.z., účinnej do 31.01.2022 síce bolo v ust. § 2 ods. 1 písm. c) definované čím sa rozumie súčasť zbrane, a teda aj akékoľvek zariadenie určené alebo upravené na tlmenie zvuku vyvolaného výstrelom zo zbrane, pričom bolo možné pre účely § 294 ods. 2 Tr. zákona zadefinovať čím sa rozumie súčasť alebo komponent zbrane, avšak uvedený zákon č. 190/2003 Z.z. vo verzii účinnej od 01.02.2022 už nedefinuje čím sa rozumie súčasť alebo komponent zbrane, najmä a nielen vo vzťahu k tlmičom hluku, ktoré definuje ako doplnok zbrane a nie ako súčasť alebo komponent zbrane, nakoľko pôvodný § 2 ods. 1 písm. c) zákona č. 190/2003 Z.z. (účinný do 31.01.2022) bol vo verzii účinnej od 01.02.2022 vypustený a nahradený iným ustanovením (predtým, t.j. do 31.01.2022, § 2 ods. 1 písm. d) zák. č. 190/2003 Z.z.). Na základe uvedeného je toho názoru, že ak tlmič hluku už nie je naďalej definovaný ako súčasť alebo komponent zbrane, tak obžalovaný nemohol spáchať skutok, ktorý mu je kladený za vinu v zmysle ust. § 294 ods. 2 Tr. zákona a samotné zadováženie a držba tlmiča hluku nie je trestným činom, keďže už nie je súčasťou a ani komponentom zbrane ale „len“ jej zakázaným doplnkom a aj to len v súvislosti s „ostrými“ strelnými zbraňami a nie zbraňami pre airsoftovú streľbu. K prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na §139 ods. 1 písm. c) Tr. zákona uviedol, že počas vyšetrovacieho (prípravného) konania ako aj počas konania pred súdom nebolo výsluchmi svedkov a poškodených preukázané, žeby sa dopustil spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania, nakoľko nielen svedkyňa P. P. M. poprela to, že sa mal v jej prítomnosti akýmkoľvek spôsobom vyhrážať svojim sestram, a tiež to, že sestram obžalovaného mala uviesť akékoľvek informácie súvisiace s údajným vyhrázaním. Sestry obžalovaného, a teda poškodené, taktiež vypovedali, že obžalovaný sa im nikdy nevyhrážal. Podotýka, že poškodené mali mať všetky informácie len sprostredkované od svedkyne P. P. M., ktorá však tvrdenia poškodených pri svojich výpovediach poprela. Má za to, že všetky skutočnosti tvrdené poškodenými sa nezakladajú na pravde a nemajú žiadnu oporu vo vykonaných dôkazoch, či už priamych alebo nepriamych. Z ostatných svedeckých výpovedí, a to výpovedí svedkov S. Q., H. X., H. E. a F. A. zhodne vyplýva, že títo svedkovia neboli nikdy priamym účastníkom akéhokoľvek vyhrážania sa obžalovaného vo vzťahu k poškodeným tak ako to uvádzajú poškodené. Zároveň títo svedkovia popreli skutočnosť, že by mali mať vedomosť o držbe či už zbraní, doplnkov alebo streliva obžalovaným. Svedok S. Q. pri svojom výsluchu dňa 13.04.2021 uviedol, že pri rozhovoroch s obžalovaným obžalovaný nikdy nespomínal svoje sestry a riešili len bežné veci zo života, pričom opísal obžalovaného ako komunikatívneho a spoločenského človeka. Zároveň uviedol, že nikdy nebol svedkom akéhokoľvek fyzického útoku obžalovaného voči iným osobám. Svedok H. X. pri svojom výsluchu dňa 27.04.2021 uviedol, že sa s obžalovaným pri spoločných stretnutiach rozprával väčšinou o práci a obžalovaný nezvykol rozoberať svoj rodinný život, pričom tiež uviedol, že o sestrah obžalovaného, a teda o poškodených sa s obžalovaným nikdy nerozprával a taktiež nebol osobne svedkom akéhokoľvek nevhodného správania obžalovaného voči nejakej inej osobe. Svedok H. E. pri svojom výsluchu dňa 04.05.2021 uviedol, že má alebo mal s poškodenou O. X. milenecký vzťah a vníma ju ako svoju priateľku. Na adresu obžalovaného povedal, že pri rozhovoroch s obžalovaným riešili bežné veci zo života a o poškodených sa obžalovaný veľmi rozprávať nechcel. Zároveň nikdy nezažil, aby sa obžalovaný nejakým spôsobom negatívne vyjadroval na adresu poškodených N. alebo O. X. a nikdy nebol svedkom toho, žeby sa obžalovaný vyhrážal niektorej z poškodených. Svedok F. A. pri svojom výsluchu dňa 19.05.2021 uviedol, že obžalovaný o svojej rodine veľa nehovoril, a ak aj áno, nikdy sa nevyjadroval sa o svojich sestrah negatívne. Taktiež nebol nikdy svedkom akéhokoľvek fyzického útoku obžalovaného voči iným osobám a nikdy nebol svedkom akéhokoľvek vyhrážania voči poškodeným. Svedok F. A. tieto skutočnosti potvrdil aj pri jeho výpovedi na hlavnom pojednávaní dňa 16.09.2021. Svedkyňa P. P. M. pri svojom výsluchu dňa 04.05.2021 absolútne odmietla tvrdenia, že by sa mal obžalovaný pred ňou vyhrážať na adresu svojich sestier, čo potvrdila aj pri svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní dňa 16.09.2021, a teda tvrdenia, ktoré vo svojich výpovediach uvádzajú poškodené sa nezakladajú na pravde. Na základe uvedeného má za to, že prečin nebezpečného vyhrážania je vykonštruovaný, nezakladá sa na pravde a neexistuje žiadny priamy dôkaz preukazujúci opak. Na pravde sa tiež nezakladá tvrdenie o úmysle obžalovaného postrieľať poškodené, uvedené v obžalobe, či tvrdenie o údajnom získavaní informácií obžalovaným o zbavení sa ľudského tela, rozloženia tela v kyseline, mafiánskych popravách, resp. informácie týkajúce sa útokov na telesnú integritu človeka, čo potvrdzujú aj závery Znaleckého posudku č. 31/2021, vypracovaného G. G. N., znalcom v odbore Elektrotechnika. Súd v odôvodnení rozsudku okrem iného uvádza (str. 6, 4. odsek rozsudku), že obžalovaný pred začiatkom komunikácie medzi svedkyňou P. P. M. a poškodenou N. X., ktorá bola súdu predložená až na hlavnom pojednávaní, pričom touto komunikáciou disponovala už pred podaním Tr. oznámenia, telefonoval O. a túto sestru už viac ľudí upozornilo, že obžalovaný sa vyjadruje na svoje sestry nepekňými slovami a vyhráža sa, že ich postrieľa a že ich podreže. S týmto tvrdením nesúhlasí, nakoľko počas Tr. konania boli vypočutí všetci

navrhovaní svedkovia, ktorí vyhrážanie obžalovaného absolútne vyvrátili, a teda nie je zrejmé koho konkrétne mal súd pri slovnom spojení „viac ľudí“ na mysli. Na pravde sa tiež nezakladá tvrdenie (str. 8, 3. odsek rozsudku), že mal svoju údajnú nespokojnosť s rozdelením majetku vyjadrovať v komunikácii s P. P. M. a s poškodenou sestrou O., ako aj pri kontaktoch s inými ľuďmi, použitím nadávok, vulgárnych výrazov, ale aj vyhrážok, najmä proti sestre N., ktoré mal vyslovovať aj v prítomnosti sestry O., pričom opätovne poukazuje, že žiadna z poškodených ako aj „iní ľudia“ neboli priamym či nepriamym svedkom, čo bolo jednoznačne preukázané ich výpoveďami. Súd ďalej uvádza (str. 8, 3. odsek, 6. veta od spodku rozsudku), že cit.: „Vyhrážky, ktoré priamo počula O. od obžalovaného, ale aj ktoré jej tlmočila M., vyvolali u N. obavu nielen o jej život, ale aj o život druhej sestry, keďže týchto vyhrážok sa zhromaždilo z rôznych zdrojov viac.“ Toto tvrdenie sa s poukazom na uvedené ako aj s poukazom na zápisnicu z hlavného pojednávania zo dňa 16.09.2021, kde poškodená O. X. na otázku obhajcu, či sa obžalovaný jej alebo jej sestre priamo vyhrážal, odpovedala nie, pričom doplnila, že nedochádzalo ani k fyzickým útokom voči nej a sestre, nezakladá na pravde. Zároveň tvrdenie o zhromaždení vyhrážok z rôznych zdrojov považuje za neurčité a nepravdivé, keďže žiadne iné zdroje, okrem vypočutých svedkov, takéto tvrdenia nepotvrdili, a teda opäť nie je zrejmé koho konkrétne, resp. aké „rôzne zdroje“, mal súd na mysli. V obdobnom vyjadrení súd opätovne zotrval, pri použití slovného spojenia cit.: „prejavy vyhrážok boli viackrát vyjadrené pred rôznymi ľuďmi“, v spojitosti s údajnými vyhrážkami obžalovaného voči poškodeným (str. 9, 9.ty riadok zhora rozsudku). Tak ako bolo už niekoľkokrát uvedené a zdôraznené, ani žiadny „rôzni ľudia“ takéto tvrdenia nepotvrdili, a teda opäť nie je zrejmé koho mal súd „rôznymi ľuďmi“ na mysli, keďže okrem vypočutých osôb, nebol navrhnutý žiadny ďalší výsluch akéhokoľvek svedka, a teda súd ako dôkaz údajné tvrdenia „rôznych ľudí“ nevykonal. Na takéto ničím nepodložené tvrdenia od údajných neznámych, či iných ľudí alebo rôznych zdrojov súd opätovne poukazuje na str. 10, ods. 2, 7. riadok zhora rozsudku, kde súd uvádza cit.: „že tieto vyhrážky boli vyslovené pred inými ľuďmi“, čo taktiež považuje za nepresné, nepravdivé a bez opory vo vykonanom dokazovaní, s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti. Na základe uvedených skutočností podal toto odvolanie voči vine, trestom aj ochrannému opatreniu, nakoľko skutky nespáchal a necíti sa byť vinný, a tiež nebolo dokázané, že sa skutky stali, a preto navrhol, aby bol v zmysle ust. § 285 písm. a), písm. c) Tr. poriadku oslobodený v celom rozsahu spod obžaloby.

Písomne odôvodnené odvolanie z 23.1.2022 predložil aj obžalovaný, kde v úvode odvolania uviedol, že vyšetrovateľ pochybil v jeho prípade v tom, že svedkyne poškodené vypočúval skôr ako jeho, keďže ich vypočúval dňa 20.01.2021 a jeho až 22.01.2021 čím porušil jeho právo na spravodlivý proces ako aj jeho základné ľudské práva. Ďalej prokurátor pochybil, keď na základe ustanovenia § 91 ods. 1 písm. b/ písm. e/ Tr. poriadku vydal príkaz na vydanie počítačových údajov, pričom takéto ustanovenie v Tr. poriadku neexistuje, čím procesne pochybil a nezákonným spôsobom porušil jeho zákonné práva a to právo na ochranu osobných údajov a právo na súkromie, keďže kriminalistický technik prehľadával jeho osobný počítač a jeho osobný mobilný telefón. Ďalej prokurátor a vyšetrovateľ pochybili, keď zmanipulovali psychologický a psychiatrický posudok tým, že k ich vypracovaniu podsunul obom znalkyniam výpovede poškodených O. a N. X., z ktorých jednoznačne vyplýva, že klamú, pretože žiaden zo svedkov netvrdí, že by sa mal poškodeným vyhrážať, dokonca vyšetrovateľ klamal účelovo pri zadávaní úloh znalkyniam pred vypracovaním znaleckého posudku, kde už vopred konštatoval, že v jeho prípade ide o osobu páchatela, ktorý sa dopustil násilnej trestnej činnosti, čiže vyšetrovateľ sa vložil do úlohy sudcu a odsúdil ho bez dôkazov a prokurátor, ktorý prípad dozoroval nič nenamietal. Na základe takto zmanipulovaných posudkov mu psychiatricka v posudku odporučila nariadiť ústavnú protialkoholickú liečbu, čomu následne aj okresný súd vyhovel, čo je podľa neho nezákonné manipulovanie s úradnou listinou. Ďalej je pre neho nepochopiteľný dôvod, pre ktorý orgány činné v trestnom konaní ho obvinili zo spáchania trestného činu podľa § 360 ods. 1 ods. 2 písm. b / Tr. zákona, kde sa jasne a neodškriepiteľne všetci svedkovia pri vypočúvaní pred vyšetrovateľom na otázku či sa niekedy vyhrážal poškodeným akýmkoľvek spôsobom odpovedali všetci jednoznačne a zhodne pod prisahou, že ho nikdy nepočuli, aby sa sestrám vyhrážal ba dokonca ani poškodené to netvrdia. Vyšetrovateľ ho tiež obvinil aj zo spáchania trestného činu nedovoleného ozbrojovania podľa § 294 ods. 2 Tr. zákona, pričom uňho nenašli strelnú zbraň ani komponenty, či súčasť zbrane, ktorú tento zákon zakazuje a trestá. Orgány činné v trestnom konaní sú submisívne presvedčené, že sa dopustil trestnej činnosti aj napriek tomu, že tmiče hluku legálne zakúpil v E-schope na účel airsoftovej alebo flórbetkovej strelby a existujú na to aj dôkazy v podobe faktúr v jeho telefóne a potvrdzuje to aj kriminalistický expert, ktorý vo svojom znaleckom posudku, opísal tmiče tak, že sa dajú zakúpiť v E - shopoch napríklad na airsoftovú strelbu. Tmiče hluku sú zakázaným doplnkom strelnej zbrane podľa § 4 ods. 4 písm. zákona zákon č. 196 /2003 Z.z. o strelných zbraniach a strelive čiže, ak by mal doma či už legálnu alebo nelegálnu ostrú zbraň

vtedy by ho mohli stíhať za nelegálny doplnok zbrane, čím tlmič hluku je, ale zdôraznil, že len v rovine zákona o strelných zbraniach a strelive a nie podľa ustanovenia § 294 ods. 2 Tr. zákona nepovoleného ozbrojovania. Tlmič hluku nie je komponent ani súčasť zbrane, čiže vec, bez ktorej by zbraň nemohla fungovať, ak by chcel zákonodarca zakázať tlmič ako taký, takto do Tr. zákona uvedie. Uňho sa ostrá strelná zbraň nenašla, len zbrane určené na airsoftovú alebo a flórbetkovú strelbu, legálne zakúpené, ktoré neboli nijakým spôsobom prerobené na ostrú strelbu, čiže sudca nedokázal, že by chcel tlmič použiť na ostrú zbraň. Ak by sa ostrá zbraň našla tak by bolo možné použiť § 294 ods. 2 Tr. zákona, no nie vtedy, keď sa uňho nájde len tlmič hluku. E shopy - slovenské, české, čínske nepredávajú komponenty a súčasti strelných zbraní, lebo to legislatíva zakazuje a vystavili by sa tak trestnému stíhaniu, ale doplnky k flórbetkovým a airsoftovým zbraniam ako sú tlmiče hluku a mnoho iných doplnkov sú legislatívne povolené a keďže mu nebol dokázaný úmysel použiť tlmič na ostrú zbraň je ustanovenie § 294 ods. 2 Tr. zákona bezpredmetné a je zarážajúce, že si to orgány činné v Tr. konaní nevšimli, pretože musia poznať účinky zásady „in dubio pro reo“ čo znamená v prípade akýchkoľvek pochybností je potrebné rozhodnúť v prospech obvineného. Ďalej motívom N. X. a O. X., pre ktorý podala N. X. na neho trestné oznámenie je záviť a pociť krivdy a to u O. X., že nezdedila prakticky žiaden majetok a u N. X. ako už uviedla vo svojej výpovedi, že obžalovaný dostal viac od otca ako si zaslúžil, či už v peniazoch, ktoré od otca vždy dostával alebo byt, ktorých otec kúpil. Jeho motívu, za ktorý je súdený a ktorom tvrdia poškodené, že bol ukrátený a ukrivdený na majetku je smiešne, pretože on sa dedičstva vzdal v prospech poškodených o čom svedčí zápisnica u notára. Majetok bol rozdelený za otcovho života asi pred desiatimi rokmi a on voči tomu nič nenamietal, ak by mal s tým problém takto rieši vtedy a nie o 10 rokov neskôr, je to podľa neho nelogické, ak by bol nespokojný s deľbou majetku tak nechodí za otcom pravidelne každý týždeň až do jeho smrti, súčasne každoročne sa stretávali na sviatky celá rodina a keby bol ukrivdený tak by to nerobil. N. X. podala trestné oznámenie účelovo a zo zisťujúcich dôvodov, lebo keby sa cítila ohrozená na živote ako tvrdí tak by nečakala rok ani dva ako to tvrdí výpovedí, ale hneď by išla na políciu a nebrala by ohľad na M., ktorá v tom čase bývala s ním, pretože pud sebazáchovy je najsilnejším pudom človeka. Poukázal na podstatné rozpory N. X. vo výpovediach, napríklad vo výpovedi zo dňa 02.03.2021, keď prvý pokus, svedok prvá takáto vyhrážka zo strany ich brata začala už asi pred dvoma rokmi, ale vo výpovedi zo dňa 23.1.2021 zase uvádza, že prvú vyhrážku počula od bratovej bývalej partnerky M. pred niečo vyše rokom, čiže rozpor vo výpovedi je zjavný. Ďalší rozpor je výpovedí N. X. zo dňa 02.03.2021 oproti výpovedi O. X. zo dňa 04.03.2021, keď N. X. vypovedal, že jej sestra O. X. povedala, že stretla pred obchodom nejakého kumpána ich brata menom S. Q., no samotná O. X. vypovedala, že počas rozhovoru so svedkom Q. u H. E. jej tento sám od seba povedal, že brat P. mu má hovoriť, že ich vystrieľa, čiže neprehliadnuteľný rozpor je to, že N. X. tvrdí, že správa o ich smrti vyšla od svedka Q. s ktorým sa poznala, a ktorý to O. X. povedal pred obchodom, alebo je pravdivá verzia tá, že O. X. svedka Q. nepoznala a informáciu o ich smrti sa dozvedela až u svedka E. a to od svedka Q., ktorého ako tvrdí do vtedy nepoznala, pričom svedok Q. a svedok E. takéto tvrdenie O. X. popierajú. Ďalej N. X. tvrdí vo svojej výpovedi dňa 23.01.2021, že jej setra O. X. povedala, že ešte jej ukáže, je pravdou, že jej priamo to nepovedal, oproti tomu O. X. tvrdí vo výpovedi dňa 23.01.2021, že jej osobne sa nevyhrážal bola, ale svedkom toho, keď mal otec pohreb a keď bol kar tak sestru brat povedal, že on jej ešte ukáže. Tu je tiež rozpor v tom, že O. X. tvrdí, že bola svedkom vyhrážky, ktorú mal vysloviť priamo pred N. X., ale tá naopak tvrdí, že to tak nie je a že jej to povedala O. X., že sa mal tak na jej adresu vyjadriť. Ďalší rozpor vo výpovedi O. X. zo dňa 04.03.2021 zistil v tom, keď tvrdila, že ona osobne brata P. opitého nevidela, ale vo výpovedi dňa 20.01.2021 už tvrdila, že brat vypije dve fľaše pálenky denne. Z výpovede zo dňa 23.01.2021 vyplýva, že O. X. len od bratových kamarátov vedela, pred ktorými to mal spomínať, že ich (so sestrou) postrieľa a to vedela od tých, ktorých už spomínala vo svojej výpovedi a to F. A., H. X. a S. Q., ale vo výpovedi zo dňa 04.03.2021 už uviedla, že X. a A. jej len nadávali, no nehovoril nič o tom, že by ich chcel (mal) zabiť teda O. X. a N. X.. Vzhľadom na uvedené, nechápe ako môže súd veriť menovaným poškodením, keď tak klamú pod prísahou. Na základe vyššie uvedených procesných chýb, klamstiev, manipulácií s dôkazmi je presvedčený aj s jeho právnym zástupcom, že tento súd má byť označený ako zmätočné konanie a on má byť oslobodený spod obžaloby.

V poradí prvom písomnom doplnení odvolania zo dňa 8.2.2022, po úvodnej citácii znenia ustanovenia § 344 ods. 1 písm. a/, b/, c/ Tr. zákona, v ktorom je upravený trestný čin marenia spravodlivosti uviedol, že podľa jeho názoru tento trestného činu sa dopustil vyšetrovateľ, keď ho v psychologickom posudku označil za páchatela, ktorý spáchal násilný trestný čin čo nie je pravda, pretože ani jeden zo svedkov a ani poškodené to nepotvrdili a podal na vypracovanie posudku klamlivé výpovede poškodených a prokurátor, ktorý to dozoroval konanie vyšetrovateľa nenamietal a obžaloval ho, čím sa tiež dopustil tohto trestného činu, keďže vyšetrovateľom predložené dôkazy boli sfalšované. Súčasne žiada, aby bol prepustený z väzby na slobodu, pretože neexistujú a nikdy neexistovali v jeho prípade dôvody

na jeho väzobné stíhanie. Tvrdenie sudcu v prípravnom konaní a v konaní pred súdom, kde na jeho žiadosti o prepustenie z väzby reagoval ich zamietnutím, nakoľko sa domnieval, že dokoná trestný čin nebezpečného vyhrážania a pritom bolo zrejmé z výpovedí svedkov a poškodených vo výpovediach pod prisahou, ktoré poskytol vyšetrovateľ, že sa poškodený nikdy nevyhrážal akýmkoľvek spôsobom. Policajt, prokurátor a sudca sú predsa povinný podľa § 79 ods. 1 a ods. 2 Tr. poriadku v každom období trestného stíhania posudzovať či dôvody väzby trvajú alebo či sa zmenili, ak pominú dôvody väzby musí byť obvinený ihneď z väzby prepustený. Má za to, že dôvody väzby nikdy nenastali a minimálne v konaní pred súdom mal byť ihneď prepustený na slobodu, no nestalo sa tak preto má za to, že vyšetrovateľ, prokurátor a sudca naplnili taktiež skutkovú podstatu trestného činu podľa § 344 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona. Orgány činné v trestnom konaní podľa neho nekonali v zmysle § 71 ods. 1 písm. a/,b/,c/ Tr. poriadku, ktorý jasne udáva dôvod väzby a má za to, že nebola naplnená jeho skutková podstata. A to tým, že aj napriek poznaniu § 360 Tr. zákona ho držia vo väzbe bez dôkazov čím mu úmyselne znemožňujú uplatnenie svojich základných práv a slobôd. Doslova je väznený sa neschopnosť a skorumpovanosť Okresného súdu v Poprade, ktorý C zamiesť pod koberec neodborné, zmanipulované a vykonštruované vyšetrovanie a odsúdení. Trestné stíhanie je plné nielen pochybení a procesných chýb, ale čo je zarážajúce aj trestných činov, orgánov, ktoré majú dbať na čistotu a zákonnosť trestného konania a preto vyzýva krajský súd, aby konal zákone a meritórne, poukázal na to, že týmto rozsudkom sudca zakrýva neschopnosť vyšetrovateľa a prokurátora, ktorý si vymysleli, že sa mal vyhrážať sestrám a keď zistil, že to nie je pravda aj tak na tom trval a prokurátor podal obžalobu a sudca to prikryl tým, že vy fabuloval, vymyslel a vykonštruoval príbeh, ktorému majú všetci uveriť. V odôvodnení uviedol, že skutky boli upravené podľa výsledkov dokazovania, čiže sudca v jeho prípade si skutky vymyslel a upravil tak, aby zodpovedali do výsledkov jeho dokazovania. Takto si vymyslel aj skutok podľa § 360 ods. 1 a ods. 2 písm. b/ Tr. zákona, pretože vo vyšetrovacom spise absentujú tvrdenia svedkov, že by sa akokoľvek mal vyhrážať poškodeným. Zdôrazňuje, že pri porovnaním dôkazov, ktoré boli vykonané ako na hlavnom pojednávaní a prípravnom konaní s obsahom odôvodnenia rozsudku sudcu okresného súdu dospel k záveru, že sudca si zjavne vymyslel takú konštrukciu, aby zodpovedala jeho tvrdeniam a záverom a je presvedčený, že krajský súd si tieto výmysly, nezrovnalosti, nepravdy prezentované v rozsudku okresného súdu všimne a nebude postupovať, tak aby tieto potvrdil, preto aby bola udržaná zhoda a vyváženosť rozsudkov v trestnom konaní. Sudca sa mylí, ak tvrdí v skutkovej vete rozsudku, že si mal v presne nezistenom období a na nezistenom mieste bez povolenia zadovážiť 6 kusov tmičov, pretože tieto si riadne kúpil a má k nim k dispozícii fakturačné údaje a to konkrétne v jeho počítači a v mobilnom telefóne o ich kúpe, rovnako nie je pravdou, aby si tieto kúpil bez povolenia, pretože v prípade našej legislatívy pokiaľ ide o airsoftové alebo flórberkové zbrane - tmiče pre takéto zbrane nepodliehajú povoľovaciemu konaniu a nie je na to potrebný súhlas, tieto tmiče neupravoval a ani neboli upravované na ostrú streľbu čo vyplýva aj zo znaleckého posudku kriminalistického a expertízneho ústavu. V opačnom prípade pokiaľ by platil zákaz pre predaj takýchto tmičov nebolo by možné cez tzv. e-shopy, kde sa bežne predávajú si tieto zakúpiť. Takýto zákaz sa vzťahuje na komponenty a súčasti ostrých zbraní tieto sú zakázané, no tieto uňho pri domovej prehliadke nájdené neboli. Má za to, že pokiaľ by mal či už legálne alebo nelegálne v držbe ostrú strelnú zbraň a k tejto by bol pripravený tmič vtedy by išlo o nelegálny zakázaný doplnok ostrej strelnej zbrane, no v posudzovanom prípade sa nič také nestalo. Nie je pravdou, aby mal upraviť tmiče z legálnych na nelegálne tým, že mal do nich niečo vložiť, žiadnym spôsobom tmiče neupravoval, ak by tak aj urobil tým by neporušil žiaden zákon, pretože naša legislatíva neupresňuje aký tmič má byť legálny a aký nelegálny. Kategoricky popiera tvrdenia ustálené v II. skutku skutkovej vety rozsudku, že sa mal pred vtedajšou priateľkou P. M. v byte, v ktorom spoločne žili vyjadriť tak, že nie je spokojný s vysporiadaním po dedičstva po otcovi a že sestry N. a O. ho obrali o majetok a vybaví si to s nimi tak, že ich postrieľa. Svedkyňa P. M. nikdy takéto niečo nepovedala a nepovedal to ani on, taktiež nemá oporu vo vykonanom dokazovaní tvrdenie, že sa mal vyjadriť, že sestry dopichá a podreže a to aj pri iných príležitostiach pred sestrou O. X. a pred nezistenými osobami do začiatku januára roku 2021 či mal u nich vzbudiť dôvodnú obavu. Zdôrazňuje, že pokiaľ mal mať motív pre takéto konanie, že bol nespokojný s rozdelením dedičstva z majetku po otcovi takto nie je pravda, lebo on sa dedičstva vzdal o čom svedčí aj zápisnica u notára z roku 2017, rodinný dom predsa otec prepísal darovacou zmluvou na N. X. a to ešte pred desiatimi rokmi čo bolo verejne známe a vedeli o tom všetci a táto informácia je predsa verejne dostupná aj na katastrálnom portáli, táto skutočnosť preto popiera tvrdenie sudcu, že o delbe majetku sa obžalovaný dozvedel až v roku 2017 po otcovej smrti, preto keby bol nespokojný s vyporiadaním majetku tak by sa mal vyhrážať smrťou poškodeným vtedy a nie teraz, pretože to nedáva žiadny zmysel. Je úplnou nepravdou, aby kedykoľvek sa mal vyjadriť, že dopichá, podreže svojej sestry aj pri iných príležitostiach pred sestrou O. X. a pred doposiaľ nezisteným osobami. Aj svedkyňa O. X. predsa ani raz nevydala, tak aby sa jej on niekedy vyhrážal, že ju

poreže alebo dopichá. Klamstvom je tiež tvrdenie, že sa takto mal vyhrážať aj pred doposiaľ nezisteným osobami, keďže je predsa zrejme z výpovede svedkyne O. X. od začiatku dokazovania, že malo ísť o osoby svedkov Q., X., E. a A.. Vôbec nie je pravdou, aby si mal bez povolenia zadovážiť a potom držať strelivo, keďže toto už súdu vysvetlil ako sa tieto náboje k nemu dostali, napriek tomu súd túto skutočnosť nevyšetрил pritom bremeno dokazovania je predsa na strane štátu, a teda v tomto prípade prokurátora a súdu, ktorý sa s touto skutočnosťou a jeho obranou vôbec nevysporiadal. Opakovane zdôrazňoval a zdôrazňuje, že pokiaľ sa tvrdí, že si mal zadovážiť a držať súčasť zbrane bez povolenia a to konkrétne tlmiču hluku tak zdôrazňuje, že tlmič zvuku je doplnkom zbrane tak, ako je definovaný v zákone o strelných zbraniach a strelive, rovnako táto skutočnosť vyplýva aj zo záverov znaleckého dokazovania kriminalistického a expertízneho ústavu, ktorý jednoznačne konštatuje, že 6 kusov tlmičov označuje ako doplnok zbrane a nie ako súčasť alebo komponent zbrane ako to tvrdí sudca. V tomto prípade ide o technickú otázku a súd má povinnosť rešpektovať závery znalca, že v posudzovanom prípade nejde o súčasť alebo komponent zbrane, ale v prípade tlmičov ide ako doplnok zbrane. Takýto postup súdu je zjavne účelový a má sledovať iba jediný cieľ a to právne posúdiť jeho konanie aj podľa § 294 ods. 2 Tr. zákona, kde sa zakazuje okrem iného mať v držbe súčasť alebo komponent zbrane. K tomu konkrétne vysvetlil, že súčasť zbrane je taká časť zbrane, bez ktorej zbraň nemôže fungovať, čiže na tlmič sa tento pojem nemôže vzťahovať, ďalej komponent je zase vec, z ktorej sa zbraň skladá - komponuje sa - skladá sa, čiže opäť nemôže byť v tomto prípade pravdou to, aby tlmič bolo možné považovať za komponent zbrane, pretože zbraň sa z neho neskladá tlmič je totižto samostatným doplnkom zbrane. Má za to, že zákonodarca týmto trestným činom podľa § 294 ods. 2 Tr. zákona chcel zabrániť, aby páchatel si pomocou súčastí a komponentov neposkladal ako nepovolená osoba ostrú zbraň. Kategoricky popiera tvrdenia ustálené v 2. skutku skutkovej vety rozsudku, že sa mal pred vtedajšou priateľkou P. M. v byte, v ktorom spoločne žili vyjadriť tak, že nie je spokojný s vysporiadaním po dedičstva po otcovi a že sestry N. a O. ho obrali o majetok a vybaví si to s nimi tak, že ich postrieľa. Svedkyňa P. M. nikdy takéto niečo nepovedala a nepovedal to ani on, taktiež nemá oporu vo vykonanom dokazovaní tvrdenie, že sa mal vyjadriť, že sestry dopichá a podreže a to aj pri iných príležitostiach pred sestrou O. X. a pred nezistenými osobami do začiatku januára roku 2021 či mal u nich vzbudiť dôvodnú obavu. Zdôrazňuje, že pokiaľ mal mať motív pre takéto konanie, že bol nespokojný s rozdelením dedičstva z majetku po otcovi takto nie je pravda, lebo on sa dedičstva vzdal o čom svedčí aj zápisnica u notára z roku 2017, rodinný dom predsa otec prepísal darovacou zmluvou na N. X. a to ešte pred desiatimi rokmi čo bolo verejne známe a vedeli o tom všetci a táto informácia je predsa verejne dostupná aj na katastrálnom portáli, táto skutočnosť preto popiera tvrdenie sudcu, že o delbe majetku sa obžalovaný dozvedel až v roku 2017 po otcovej smrti, preto keby bol nespokojný s vyporiadaním majetku tak by sa mal vyhrážať smrťou poškodeným vtedy a nie teraz, pretože to nedáva žiadny zmysel. Je úplnou nepravdou, aby kedykoľvek sa mal vyjadriť, že dopichá, podreže svojej sestry aj pri iných príležitostiach pred sestrou O. X. a pred doposiaľ nezisteným osobami. Aj svedkyňa O. X. predsa ani raz nevypovedala, tak aby sa jej on niekedy vyhrážal, že ju poreže alebo dopichá. Klamstvom je tiež tvrdenie, že sa takto mal vyhrážať aj pred doposiaľ nezisteným osobami, keďže je predsa zrejme z výpovede svedkyne O. X. od začiatku dokazovania, že malo ísť o osoby svedkov Q., X., E. a A.. Vôbec nie je pravdou, aby si mal bez povolenia zadovážiť a potom držať strelivo, keďže toto už súdu vysvetlil ako sa tieto náboje k nemu dostali, napriek tomu súd túto skutočnosť nevyšetрил pritom bremeno dokazovania je predsa na strane štátu, a teda v tomto prípade prokurátora a súdu, ktorý sa s touto skutočnosťou a jeho obranou vôbec nevysporiadal. Opakovane zdôrazňoval a zdôrazňuje, že pokiaľ sa tvrdí, že si mal zadovážiť a držať súčasť zbrane bez povolenia a to konkrétne tlmiču hluku tak zdôrazňuje, že tlmič zvuku je doplnkom zbrane tak, ako je definovaný v zákone o strelných zbraniach a strelive, rovnako táto skutočnosť vyplýva aj zo záverov znaleckého dokazovania kriminalistického a expertízneho ústavu, ktorý jednoznačne konštatuje, že 6 kusov tlmičov označuje ako doplnok zbrane a nie ako súčasť alebo komponent zbrane ako to tvrdí sudca. V tomto prípade ide o technickú otázku a súd má povinnosť rešpektovať závery znalca, že v posudzovanom prípade nejde o súčasť alebo komponent zbrane, ale v prípade tlmičov ide ako doplnok zbrane. Takýto postup súdu je zjavne účelový a má sledovať iba jediný cieľ a to právne posúdiť jeho konanie aj podľa § 294 ods. 2 Tr. zákona, kde sa zakazuje okrem iného mať v držbe súčasť alebo komponent zbrane. K tomu konkrétne vysvetlil, že súčasť zbrane je taká časť zbrane, bez ktorej zbraň nemôže fungovať, čiže na tlmič sa tento pojem nemôže vzťahovať, ďalej komponent je zase vec, z ktorej sa zbraň skladá - komponuje sa - skladá sa, čiže opäť nemôže byť v tomto prípade pravdou to, aby tlmič bolo možné považovať za komponent zbrane, pretože zbraň sa z neho neskladá tlmič je totižto samostatným doplnkom zbrane. Má za to, že zákonodarca týmto trestným činom podľa § 294 ods. 2 Tr. zákona chcel zabrániť, aby páchatel si pomocou súčastí a komponentov neposkladal ako nepovolená osoba ostrú zbraň. V prípade nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 a ods. 2 Tr. zákona k tomu

chcel uviesť načo upozorňoval už od prípravného konania, že vyšetrovateľ, prokurátor a napokon aj sudca okresného súdu, keď ho uznal vinným z tohto konania tak od samého začiatku nemal ani jediného svedka, ktorý by potvrdil, že sa poškodením vyhrážal smrťou alebo inak, dokonca ani partner O. X. svedok E. to nepotvrdil, ba dokonca ani poškodené netvrdia, že sa im mal vyhrážať, no napriek tomu v odôvodnení rozsudku sudca okresného súdu si podľa neho vymýšľa, klame a manipuluje tieto výpovede svedkov poškodených. Nesúhlasí ani s výrokom o prepadnutí veci a to šiesti kusov tmičov, pretože na to neexistuje zákonný dôvod a taktiež nesúhlasí ani s výrokom o ochrannom protialkoholickom liečení ústavnou formou uvádzajúc totožné dôvody, ktoré prezentoval predchádzajúcim odvolaním - vyšetrovateľ predložil pred vypracovaním znaleckého posudku z odvetvia psychiatrie, no najmä psychológie klamlivé výpovede poškodených a dokonca sa v zadaných úlohách pre znalcov mal už vopred vyjadriť, že obvinený spáchal násilný trestný čin, čím ho už vopred odsúdil bez vykonaného dokazovania, ako je zrejme preto tieto znalkyne vychádzali zo zmanipulovanej výpovede poškodených a preto neobstojí záver o dôvodnosti uloženia ochranného protialkoholického liečenia ústavnou formou. Ďalej pokiaľ sudca v rozsudku tvrdí, že obžalovaný sa mal vyjadriť, že mal úmysel zhromažďovať komponenty a súčasti zbraní za účelom zhotovenia si funkčnej strelnej zbrane bez zákonného povolenia, tak to nie je pravda, pretože on sa nikdy takto vo veci nevyjadroval už vôbec nie, aby on sám nemal vedomosť, že na tieto veci, ktoré boli uňho nájdené je potrebné povolenie, pravda je však taká, že žiadne povolenie na tmiče nie je potrebné, pretože inak by sa v rámci predaja v E-shopoch nemohli predávať naša legislatíva toto povoľuje. Pokiaľ ide o tvrdenie súdu, že si mal prostredníctvom internetových stránok zháňať informácie o rôznych druhoch zbraní, resp. ich súčasti, komponentov, ako ich poskladať a upraviť tak táto skutočnosť nie je pravdivá, nakoľko získaval si informácie len o plynových pištoľoch a podobných povolených zbraniach a to len súvislosti s prácou v reštaurácii O., kde mali pravidelne organizovať zábavy a bolo to vyslovene len pre bezpečnosť a na jeho obranu, zdôrazňoval, že on si túto plynovú pištoľ zabezpečil na cigánske zábavy, keďže tam boli výtržnosti a nebolo to z toho dôvodu, aby si túto zakúpil preto, že chodili do ich reštaurácie rôzni klienti, prečo by mal tak, ako to interpretuje sudca na slušných ľuďoch tasiť zbraň, ktorý sa len prišli najesť. Práve táto skutočnosť preukazuje, že sudca klame, čo je zo zvukového záznamu ľahko zistiteľné, že takto nevypovedal, ale v písomnej forme zvukového záznamu zo zápisnice o hlavnom pojednávaní na pojednávaní to takto uvedené nie je. Ďalší dôkaz o prekrúcaní jeho výpovede na hlavnom pojednávaní sa spája so skutočnosťou, že mal pripustiť vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní, že pokiaľ zo znaleckého posudku malo vyplynúť, že sa mal zaoberať získavaním informácií o plynovej pištoľi alebo strelných zbraniach a že túto skutočnosť nepoprel, tak opäť ide o protokoláciu, ktorá nezodpovedá jeho reálnej výpovedi na hlavnom pojednávaní a to aj vo vzťahu k skutočnosti, že na počítači našiel technik dôkazy o tom, že sa mal zaujímať o možnostiach sfunkčnenia zbrane, ktorá nie je funkčná, čo mal on sám pripustiť, že ak to tam našiel tak, to tak asi bolo. Súčasne platí, že kriminalistický technik nemal právo kontrolovať jeho počítač telefón, pretože prokurátor vydal nariadenie na základe neexistujúceho zákona preto tieto informácie z telefónu a počítača nemôžu byť použité tomto dokazovaní sa na základe tejto procesnej chyby musí byť toto súdne konanie vyhlásené za zmätočné Za zmätočnú považuje aj tú časť odôvodnenia rozsudku, kde si sudca navzájom odporuje, keď najsamprv tvrdí, že mal byť obžalovaný spokojný s vysporiadaním dedičstva a tohto sa vzdal a súčasne v ďalšej časti odôvodnenia tvrdí, že zo spisového materiálu malo vyplynúť, že obžalovaný dedičstvo po otcovi odmietol čo znamená, že jeho pôvodne tvrdenie vo výpovedi nebolo pravdivé. Zdôrazňuje, že nie je pravdou, aby sa až na pohrebe otca mal dozvedieť, že už nemá žiaden majetok, keďže ako to už skôr vysvetlil k vyporiadaniu podstatnej časti dedičstva došlo ešte 10 rokov dozadu. Popiera tvrdenia sudcu v odôvodnení rozsudku, keď mal po vytrhovať slová z kontextu a vytvoriť záver, že mal mať stavy, kedy použil aj fyzickú silu, to keď požíva alkoholické nápoje a vtedy zlostný nahnevaný, po dedičskom konaní mal napadnúť darovaciu zmluvu, mal mať stavy úzkosti, že mal udierať päšťou po skrini, či po stole, že mal kľčové stavy, že O. X. vytýkal čo sa dialo vo vzťahu k ich majetku a že svedkyňa M. spomínala sestram poškodeným strach o nich a seba, no nič z toho nie je pravda. V tejto súvislosti nie je vôbec pravdou, aby bol dobrým priateľom svedkom A. už vôbec nie, aby mali spolu požívať alkoholické nápoje a pred ním sa sťažovať na nedorozumenia ohľadom majetkových vzťahov medzi ním a sestrami, pán A. predsa vo svojich výpovediach nikdy nikde nič také netvrdil. Nie je pravdou, že v roku 2019 v zime prišla svedkyňa O. X. za svedkyňou M., ktorá už s ním nežila v tom čase v partnerskom vzťahu, pretože sa rozišiel s M. až v apríli roku 2020, tiež jednoznačne popiera, aby sa mal kedykoľvek verejne vyjadriť či už pred svedkami alebo pred M., že nie je spokojný s rozdelením majetku a vystrieľa svoje sestry, rovnako nie je pravdou, že neznášal svoju sestru N. X., ktorú by nezastrelil ale ju dopichal, popiera aby na pohrebe ich otca, resp. počas karu mal požívať alkoholické nápoje čo by mohlo dosvedčiť približne 100 ľudí, ktorí sa ho mali zúčastniť, tiež predsa svedkyňa O. X., ako to tvrdí sudca, nikdy nepovedala a netvrdila to, aby sa mal na kare vyjadriť pred všetkými zúčastnenými, že ešte im ukáže, rovnako tak neobstojí ani

tvrdenie, že túto zlosť na N. X. mal mať preto, že otec prepísal rodinný dom na ňu čo sa mal dozvedieť až na pohrebe, nakoľko k prepisu rodinného domu na N. X. došlo 10 rokov dozadu, čiže tento záver súdu je nelogický a vymyslený a tiež sa nezakladá na pravde, že sa malo v dedičskom konaní po smrti otca prejednávať len staré motorové vozidlo, pretože sa prejednávala aj finančná hotovosť a príviesny vozík. Ani jeden zo svedkov ani raz nevypovedal tak, aby bolo možné ustáliť skutočnosť, že svedkyňa O. X. sa dozvedela od svedkyne M., že videla u obžalovaného 5 kusov tlmáčov a 400 nábojov, plynovú pištoľ, ktoré si mal zabezpečiť cez nejakého Ukrajinca a rozobraté zbrane a chcel si zbraň zložiť, napokon vo svojich výpovediach priateľ svedkyne O. X. a to svedka R.E. a rovnako tak aj T. Q. sa nikdy nemali vyjadrovať tak, že keď zistil T. Q., že O. X. je sestrou obžalovaného, tak jej mal povedať, že brat kvôli dedičstvu je na nich (na sestry) nazlostený a že ich vystrelia, pretože ho okradli o majetok. Nepravdivý je aj záver pokiaľ malo byť ustálené, že aj svedkovia X. a A. mali vedieť o narušení vzťahoch medzi obžalovaným a jeho sestrami a ktorí verbálne mali útočiť v prítomnosti O. X. na N. X., títo svedkovia takéto niečo nikdy nevypovedali. Nie je pravdou aby mal mať dlhodobé problémy s alkoholom a po smrti otca už bol agresívny a vulgárne nadával čo mala tvrdiť svedkyňa O. X., keď vo svojej výpovedi zo dňa 4.3.2021 mala jednoznačne uviesť na doplňujúcu otázku vyšetrovateľa, že ona osobne brata P. opitého nevidela. Tiež nie je pravdou, aby navštevoval psychiatra, či užíval lieky R., pretože neexistuje žiaden dôkaz o tejto skutočnosti a jej to len klamstvo O. X.. Nepravdivým je tvrdenie, aby mala byť O. X. z neho v šoku kvôli nepredvídateľnému správaniu, resp. mala mať vedomosť o existencii zbraňe u neho a tiež aby mal študovať cez internet ako sa zbaviť tiel, sú to všetko klamstvá a klamstvom je aj tvrdenie N. X., že sa mala dozvedieť od svedkyňa M., že sa pripravuje na ich likvidáciu, pretože je nespokojný s rozdelením majetku po smrti otca, M. to totiž nikdy nepotvrdila, že by N. X. mala uvádzať, že on ako obžalovaný mal prostredníctvom internetu študovať ako sfunkčnit', nefunkčnú pištoľ alebo sa zbaviť tela a nie je pravdou, aby sa kvôli tomu, aby to zistil, či si M. posielala SMS správy so X., mal „hrabať“ v telefóne M.. Zásadný rozpor je aj v tvrdení, O. X., keď sa mala stretnúť pred obchodom s neidentifikovanou osobou, ktorá jej mala vraviť, že obžalovaný ju dopichá, keďže následne svedkyňa O. X. mala konkrétne označiť túto osobu, a teda, že sa mala stretnúť so svedkom S. Q. u jej priateľa R. E., ktorý mal tvrdiť, že ich (obžalovaný) postrelia a podreže čo sa ukázalo ako klamstvo O. X.. K internetovej komunikácii medzi svedkyňami N. X. a P. M., ktorá mala vzniknúť od 17.01.2021 uviedol, že svedkyňa M. túto komunikáciu nepotvrdila aj keď si ju súd dal opätovne predvolať na výsluch a má za to, že tento dôkaz nie je pravý, resp. jeho pravosť nikto nepotvrdil a nie je zrejme či nebol sfaľšovaný alebo zmenený a preto na takýto dôkaz súd nemal ani prihliadať pokiaľ jeho autentickosť nie je overená a napokon z obsahu tejto komunikácie predsa nevyplýva, aby sa mal vyhrážať smrťou svojim sestram, pokiaľ sudca odkazuje na túto internetovú komunikáciu tak manipuluje nielen s týmto dôkazom, ale aj s výpoveďou svedkyne, ktorá ani v jedinej zo svojich výpovedi po obsahovej stránke nepotvrdila túto komunikáciu a už vôbec nie, aby sa mal pred ňou on vyhrážať na adresu svojich sestier. Nie je pravdou ani tvrdenie súdu, že on ako obžalovaný mal 16.01.2021 teda ešte pred začiatkom komunikácie medzi M. a N. X., telefonovať s O. X. čo nie je pravda neexistuje o tom žiaden dôkaz, pani M. nikdy vo svojich výpovediach nepotvrdila, aby táto internetová komunikácia mala vzniknúť po predchádzajúcich telefonátoch so svedkyňou N. X.. Rovnako z výpovede svedkyne O. X. nikdy nevyplývalo, aby sa mal niekedy pod vplyvom alkoholických nápojov, keď ich mali spoločne požívať vyjadriť, že ich pozabíja tak ako to mala podľa súdu vypovedať pred vyšetrovateľom nikdy takúto skutočnosť O. X. netvrdila, že sa im vyhrážal smrťou. Len ako tvrdenie proti tvrdeniu je možné chápať vyjadrenie svedka R. E., ktorý mal tvrdiť, že keď spolu aj s ním požíval alkoholické nápoje mal sa vyjadriť obžalovaný na adresu svojich sestier agresívne. A zvyrazňuje, že tento svedok nikdy netvrdil, aby sa mal negatívne vyjadrovať na adresu svojich sestier a taktiež nie je pravdou aby mal vypovedať o tom, že obžalovaným mal mať problém s alkoholom. Zvýrazňuje závery znaleckého posudku Kriminalisticko-expertízneho ústavu v KE, k zaisteným predmetom pod číslom 12 až 16 a číslom 28 B, ktoré mali byť vyhodnotené ako zakázané doplnky zbrane, a teda nie ako ich súčasť alebo komponent, tiež platí, že pokiaľ ide o zaistený predmet číslo 23 strelná zbraň a pokiaľ aj znalec konštatoval, že došlo k jej úprave tak súčasne konštatuje aj to, že došlo k dovolenej úprave hlavne, resp. teda neboli zistené nedovolené úpravy na tejto zbrani. Už len samotná skutočnosť, že znalec mal zistiť, že zbraň mala byť upravená tak, že hlaveň bola vybratá zo objímky to neznamená, že túto zbraň rozobral a urobil na nej úpravy, znamená to len, že túto hlaveň vybral s objímky zbrane. Úprava zbrane znamená, že zbraň upravíte a nie, že zbraň rozoberiete. Na záver zdôraznil, že zo žiadneho z produkovaných dôkazov nevyplývalo, aby sa mal pred akýmkoľvek svedkom správať tak, ako sa mu kladie za vinu, že sa mal vyhrážať svojím sestram O. a N. X. smrťou a z dôvodu, že mal byť nespokojnosť s vyporiadaním dedičstva, že ich postrelia alebo dopichá, preto všetky tieto skutočnosti, ktoré sú uvádzané v rozsudku sudcom okresného súdu sú klamstvom a žiada, aby krajský súd poriadne preveril všetky dôkazy a konfrontoval ich s rozsudkom súdu preto navrhol, aby bol spod obžaloby oslobodený.

V prípade v poradí druhého doplnenia odvolania zo dňa 9.2.2022 uviedol, že po preštudovaní spisu a zápisníc z hlavného pojednávania zvyrazňuje zásadné chyby v protokolácii zo zápisnici o hlavnom pojednávaní, ktoré podľa jeho názoru po prehratí zvukového záznamu budú odhalené, keďže sú protokolované skutočnosti, ktoré nikdy na hlavnom pojednávaní neodzneli. Príkladom je pojednávanie zo dňa 16.09.2021 kde svedkyňa P. M., nikdy neuviedla skutočnosť, že vtedy mal zistiť o dedičstve (až na dedičskom konaní), že nemá žiaden majetok, pretože ešte za otca došlo k prepísaniu majetku otca na dcéru, no nikdy na hlavnom pojednávaní neuviedla skutočnosť, že malo dôjsť k prepísaniu rodinného domu na sestru, o prevode domu na sestru už predsa vedel pred desiatimi rokmi ako to už uvádzal a bolo to aj verejne dostupné a je dostupné na kataster portáli, tiež neodznela veta, aby po ukončení dedičského konania niekedy prišla naňho zlosť a to z dôvodu, ktorý už mala skôr uviesť. Tiež nie je pravdou aby na HP odznelo, že mala uviesť, že - náš spoločný známy H. X. ju oslovil telefónom a potom sa asi stretli a od neho sa dozvedela, že boli za ním policajti a že bolo podané trestné oznámenie na obžalovaného zo strany oboch sestier, tam malí byť uvádzané skutočnosti, čo sa dozvedela sestra O. pri spomínanej pijatike. Nevypovedala, že bol nervózny, že vedel zvýšil hlas, s udrel päšťou o skriňu, či stôl, resp. mal mať aj kľúčové stavy, ale tieto ho za chvíľku prešli. Neodznelo tiež vo výpovedi svedkyne M. to, že O. X. vytýkal, že je našťvaný na to čo sa stalo vo vzťahu k ich majetku myslí si, že ich vzťah nebol až tak vyhrotený, aby sústavne používal nejaké vyhrážky, platí to aj o protokolácii, že niekedy im to spomínala (jeho sestrám), no nežiadala ich, aby to išli udať na políciu. Vo vzťahu k výpovedi svedkyne O. X. uviedol, že nie je pravdou, aby uviedla, že raz sa jej brat zdôveril, že obchodoval so zbraňami a ona to brala tak, ako výplod jeho fantázie, klamstvo je aj tvrdenie pokiaľ malo odznieť, že svedkyňa O. X. mala požiadať obžalovaného o to, aby po pohrebe otca na kare nepožíval alkoholické nápoje, pretože táto skutočnosť nebola potvrdená výpoveďou druhej sestry N. X. a rovnako, tak aby malo tam od neho na kare odznieť jeho vyjadrenie, že im ešte ukáže, čo by muselo potvrdiť ďalších prítomných 100 ľudí. Platí to aj pre jej výpoveď, že od M. sa mala dozvedieť jeho sestra O. X. aj ohľadom tlmíčov a zbraní, že brat mal také rozobraté zbrane, že si chcel zbraň zložiť ona to videla a uviedla, že tieto veci si zadovážil od nejakého Ukrajince, boli tam aj nejaké náboje okolo 400 kusov, mal plynovú pištoľ všetko je to popísala Habiňáková v zime roku 2019 pri jednom ich stretnutí, nie je pravdou, aby bolo vypovedané, že ak už pil tak vedel vypiť aj 2 aj 3 litrové fľaše Karpatskej horkej, no a po smrti otca už bol agresívny vulgárne nadával. V zápisnici o hlavnom pojednávaní zo dňa 9.11.2021 nie je pravdou, že N. X. sa mala vyjadriť tak, že agresívne správanie k nim teda aj sestry O. nemal, pretože sa snažili, aby ho nedráždili. Čo sa týka zápisnice z pojednávania 21.12.2021 na strane 234 k výsluchu znalca uviedol, že pokiaľ mal urobiť zásah do o tlmíčov, takže mal vybrať penu alebo molitan a vložiť tam kovové časti a tým mal z legálnych doplnkov urobiť nelegálne uviedol, že naša legislatíva nehovorí ako má tlmíč vyzerat' na airsoftovú strelbu alebo na florbertkovú strelbu, tlmiče zvuku kupoval s legálneho E shopu a nevymieňal z nich vnútro ako to tvrdí kriminalistický technik, ale v takom stave ich kupoval, preto aj právne posúdenie tohto konania zo strany prokurátora na hlavnom pojednávaní 13.01.2022, že ide o súčasť zbrane je v rozpore so zákonom, opierajúc sa preto o závery tohto znaleckého posudku sám prokurátor navrhol, aby do skutku rozsudku boli dopísané všetky tlmiče, ktoré boli u obžalovaného nájdené. Oproti tomu preto žiada, aby najsamprv bolo dokázané, že už označený zákon č. 190 / 2003 Z.z. o zbraniach a strelive na zadováženie tlmíčov ukladá povinnosť mať akékoľvek povolenie, pretože ak by to bolo opačne, tak by tieto konkrétne ustanovenia tejto zákonnej normy boli v rozsudku uvedené, no v skutočnosti nič také neexistuje. A napokon úplne vylučuje, aby sa svedkyne M. na hlavnom pojednávaní 21.12.2021 mala na doplňujúcu otázku sudcu k jej komunikácii so N. X. cez sociálne siete vyjadriť tak, že „Komunikácia medzi mnou a N. X. vznikla po telefonických rozhovoroch, keď mi táto tvrdila, že jej sestra O. sa niekde stretla s obžalovaným, vtedy niekde veľa pili a vtedy sa obžalovaný mal vyjadriť, že ich pozabíja. On stále tvrdil, že N. ho pripravila o dedičstvo po otcovi.“ Takto svedkyňa nevypovedala ani doslovne, ani obsahovo a je to potrebné overiť podľa zvukového záznamu z hlavného pojednávania.

V rámci v poradí tretieho doplnenia odvolania upozorňuje na nezákonnú manipuláciu so zápisnicami o hlavnom pojednávaní, má za to, že zápisnice o hlavnom pojednávaní, ktoré boli diktované sudcom zapisovateľke sú nepresné, zavádzajúce a niektoré dôležité veci sú zjavne vymyslené, a nezakladajúce sa po obsahovej stránke na pravde. Preto požiadal odvolací súd, aby si vypočul zvukový záznam všetkých zápisníc z hlavného pojednávania doslovne ho prepísal a porovnal tento doslovný prepis, ktorý vytvorí zo zápisnicami o hlavnom pojednávaní, ktoré protokoloval sudca okresného súdu. Nezhody v zápisniciach zistil až teraz, pretože nemal vedomosť o tom, že zápisnice o hlavnom pojednávaní sa dajú takto manipulovať a opravovať podľa potrieb súdu, nejde pritom o zámenu nijakého slova, mena alebo niečoho nepodstatného, ale doslovne vymyslené vety, ktoré výrazne menia výpovede osôb vypočutých,

ktoré boli nahraté na zvukový záznam. Takéto manipulácie a nezhody zvukového záznamu a prepisu zápisnice o hlavnom pojednávaní zaregistroval v zápisnici zo dňa 09.11.2021 pri výpovedi svedkyne N. X., ďalej zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 21.12.2021 u svedkyne P. P. M., zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 16.09.2021 u P. P. M., svedka F. A. a svedkyňa O. X. a taktiež pri zápisnici o hlavnom pojednávaní zo dňa 17.08.2021 a výpovedi obžalovaného P. X.. Ak tieto zápisnice krajský súd porovná so zvukovými záznamami tak zistí, že sú doplnené o neexistujúce veci, ktoré sú veľmi podstatné pre jeho prípad a napokon, nebol vypočutý svedok H. X., ktoré mu bolo povedané, keď prišiel na súd vypovedať, že už jeho výpoveď nepotrebujú.

Krajský súd na podklade podaného odvolania podľa § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, súd prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a po takomto preskúmaní zistil nasledovné.

V konaní pred okresným súdom boli vykonané dôkazy potrebné na zistenie skutkového stavu veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti a to v rozsahu nevyhnutnom na spravodlivé rozhodnutie. Vzhľadom k tomu, preto súd urobil zákonu zodpovedajúce rozhodnutie o vine. Svoje skutkové a právne závery okresný súd v napadnutom rozsudku v potrebnom rozsahu presvedčivo odôvodnil, preto sa krajský súd s jeho argumentáciou plne stotožnil a v podrobnostiach naň odkazuje.

Aj preto vzhľadom na uvedené a na skutočnosť, že odvolacie konanie pred krajským súdom je v spojení s konaním pred okresným súdom - konaním tvoriacim jeden celok, keďže predmet konania je totožný - krajský súd nemal dôvod opätovne bližšie rekapitulovať (opakovať) dôkazy a skutočnosti z nich plynúce, na podklade ktorých prvostupňový súd urobil záver o skutkových zisteniach tak, ako sa preniesli do skutkovej vety odvolaním napadnutého rozsudku.

Krajský súd preto upriamil pozornosť predovšetkým na reakciu proti odvolacím námietkam obžalovaného, pričom zohľadnil len tie, ktoré sú právne relevantné, týkajúce sa podstaty (predmetu) konania, majúce vplyv na posúdenie zákonnosti a dôvodnosti odsúdenia obžalovaného a určeného druhu a výmery trestu.

Súčasne platí, že podstatná časť odvolacích námietok obžalovaného, ktorými argumentoval, už boli prednesené v priebehu dokazovania v konaní pred súdom prvého stupňa, s ktorými sa v odôvodnení napadnutého rozsudku prvostupňový súd vysporiadal a ktoré si aj krajský súd osvojil.

Krajský súd preto v ďalšom postupe túto argumentáciu len dopĺňa o fakty plynúce z vykonaného dokazovania, ktoré v súhrne s dôvodmi už uvedenými v odôvodnení napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa vedú k záveru o náležitom zistení skutkového stavu veci pre meritórne (konečné) rozhodnutie v posudzovanej veci obžalovaného P. X..

Na tomto mieste krajský súd považuje za potrebné zvýrazniť, že každý obžalovaný v rámci práva na obhajobu má právo brániť sa, ako uzná za vhodné, uvádzať všetky skutočnosti, argumenty na svoju obranu, oproti skutočnostiam, ktoré sa mu kladú za vinu a dôkazom o nich.

No súčasne platí, že súd pri hodnotení vykonaných dôkazov (vo vzájomných súvislostiach) jednotlivo ako aj v celom ich súhrne v súlade s pravidlami stanovenými pre hodnotenie dôkazov, bez toho, aby narušil rovnováhu hodnotenia dôkazov produkovaných ako v prospech, tak aj v neprospech obžalovaného, musí prihliadať na obranu obžalovaného v kontexte všetkých dôkazov a teda, či argumentácia obžalovaného v rámci obhajoby sa nevymyká pravidlám logiky, inak povedané, či skutočnosti, ktoré obžalovaný v rámci obhajoby tvrdí, sú ním predkladanými dôkazmi, resp. argumentmi nielen overiteľné, ale či sú súčasne aj spôsobilé dôkazy predložené spolu s obžalobou spochybníť, či dokonca vyvrátiť a to do takej miery, že prokurátor nie je schopný uniesť dôkazné bremeno a bez rozumných pochybností nie je možné potom na ich podklade obžalovaného uznať vinným zo žalovanej trestnej činnosti.

V nadväznosti na uvedené krajský súd zistil, že obsah odvolacích námietok obžalovaného nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, resp. niektoré dôkazy účelovo hodnotí a vykladá vo svoj prospech, nie úplne a bez konfrontácie s dôkazmi inými, produkovanými v rámci dokazovania.

V tomto prípade, ako to vyplýva z obsahu spisu, obžalovaný (opierajúc sa o spôsob jeho obrany) v rámci dokazovania nepredložil nové dôkazy, resp. argumenty, ktoré by zistené skutočnosti z dôkazov zabezpečených v rámci prípravného konania, (ktorých obsah sa zákonným spôsobom preniesol do dokazovania na hlavnom pojednávaní), spochybnili, resp. vyvracali, ale práve naopak.

V prvom rade je potrebné uviesť, že dôkazy ktoré boli produkované v posudzovanom prípade, a to vo vzťahu k obom skutkom, ktoré sú kladené za vinu obžalovanému, je potrebné hodnotiť a interpretovať vo vzájomných súvislostiach, keďže skutočnosti z nich plynúce sa navzájom dopĺňajú a vytvárajú reťaz dôkazov, ktoré v logických súvislostiach uzatvárajú dôkaznú situáciu, resp. zistenia v takom rozsahu a obsahu, ako sa v konečnom dôsledku preniesli do znenia oboch skutkových viet vo výroku odvolaním napadnutého rozsudku a rovnako tak, odôvodňujú aj právne posúdenie oboch skutkov kladených za vinu obžalovanému, ktoré sa navonok javia ako navzájom nesúvisiace, keďže ide o dva rozdielne skutkové podstaty z hľadiska povahy trestnej činnosti, no aj z hľadiska systematiky zaradenia týchto trestných činov do osobitnej časti Trestného zákona.

K odvolacím námietkam obžalovaného k právnemu posúdeniu ustálených skutkových zistení v skutku pod bodom 1 rozsudku, ktoré okresný súd právne posúdil ako zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Tr. zákona a podľa § 294 ods. 2 Tr. zákona.

V prvom rade je potrebné poukázať na znenie platnej právnej úpravy, na ktorú poukazuje aj obžalovaný a to konkrétne ustanovenia zákona č. 190/2003 Z.z. o strelných zbraniach a strelive a o zmene a doplnení niektorých zákonov platného a účinného od 01.02.2022 (v znení zákona č. 500/2021 Z.z.) - ďalej tiež aj ako „zákon o strelných zbraniach“.

Podľa § 1 ods. 1 a/ zákona č. 190/2003 Z.z. o zbraniach a strelive tento zákon ustanovuje druhy a kategórie strelných zbraní (ďalej len "zbraň") a streliva, podmienky nadobúdania vlastníctva, držania, nosenia a používania zbraní a streliva, práva a povinnosti držiteľov zbraní a streliva, podmienky na vývoz, dovoz a prevoz zbraní a streliva, podmienky zriadenia a prevádzkovania strelníc, podmienky vystavovania zbraní a streliva, upravuje prevádzkovanie informačných systémov na úseku zbraní a streliva, výkon dozoru nad dodržiavaním tohto zákona a ustanovuje sankcie za porušenie povinností podľa tohto zákona.

Podľa § 3 ods. 1 a/ zákona č. 190/2003 Z.z. o zbraniach a strelive - sa zbrane a strelivo sa na účely tohto zákona rozdeľujú okrem iného aj na - zbraň kategórie A.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 190/2003 Z.z. o zbraniach a strelive - zbraňou kategórie A je zakázaná zbraň, zakázané strelivo a zakázané doplnky zbrane.

Podľa § 4 ods. 4 zákona č. 190/2003 Z.z. o zbraniach a strelive - zakázaným doplnkom zbrane je tlmič hluku výstrelu.

Podľa § 8 ods. 1 zákona č. 190/2003 Z.z. o zbraniach a strelive - zbraň kategórie A sa zakazuje nadobúdať do vlastníctva, držať alebo nosiť, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 190/2003 Z.z. o zbraniach a strelive nadobudnúť vlastníctvo zbrane kategórie A alebo zbrane kategórie B s výnimkou dedenia možno len za podmienok ustanovených týmto zákonom na základe nákupného povolenia; to neplatí na vývoj, výrobu, úpravu, ničenie, znehodnotenie, výrobu rezu, nákup a predaj zbrane v rámci vykonávania živnostenského oprávnenia na úseku zbraní a streliva. Nákupné povolenie vydáva policajný útvar. Vzor nákupného povolenia je uvedený v prílohe č. 1.

Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 190/2003 Z.z. o zbraniach a strelive nákupné povolenie vydá policajný útvar držiteľovi zbrojného preukazu (§ 15 ods. 1), zodpovednej osobe držiteľa zbrojnej licencie (§ 29 ods. 1) alebo žiadateľovi o trvalý vývoz zbrane (§ 41 ods. 1) na základe písomnej žiadosti.

Podľa § 37 ods. 1 zákona č. 190/2003 Z.z. o zbraniach a strelive - každá zbraň kategórie A, zbraň kategórie B, zbraň kategórie C a zbraň kategórie D uvedená v § 7 ods. 1 písm. a), d), i) alebo písm. k) musí byť zaevidovaná; táto povinnosť sa nevzťahuje na zakázané strelivo.

Podľa § 63 ods. 2 zákona č. 190/2003 Z.z. o zbraniach a strelive každý, kto nájde zbraň kategórie A, zbraň kategórie B, zbraň kategórie C alebo zbraň kategórie D uvedenú v § 7 ods. 1 písm. a), d), i) alebo písm. k), alebo strelivo do týchto zbraní, je povinný neodkladne oznámiť ich nález príslušníkovi Policajného zboru. O oznámení vydá ten, kto ho prijal, potvrdenie.

Podľa § 294 ods.1 Tr. zákona, kto sebe alebo inému vyrobí, dovezie, vyvezie, prevezie, prepraví, zadováži alebo drží strelivo bez povolenia, alebo takú činnosť sprostredkuje, potrestá sa odňatím slobody na jeden rok až päť rokov.

Podľa § 294 ods.2 Tr. zákona, kto sebe alebo inému vyrobí, dovezie, vyvezie, prepraví, zadováži alebo drží strelnú zbraň, jej súčasť alebo komponent bez povolenia alebo bez označenia zbrane určeného na jej identifikáciu podľa medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná, alebo takú činnosť sprostredkuje, potrestá sa odňatím slobody na tri roky až osem rokov.

Zo znenia citovaných ustanovení označenej právnej úpravy plynie, čo nerozporuje ani obžalovaný, že tlmíč hluku výstrelu - § 3 ods. 1 zákona č. 190/2003 Z.z., § 4 ods. 1, ods. 4, § 8 ods. 1 rovnakého zákona - sa považuje za zbraň kategórie A a je zakázaným doplnkom zbrane, ktorý sa zakazuje nadobúdať do vlastníctva, držať alebo nosiť, ak to zákon neupravuje inak. Súčasne podľa § 11 ods. 1 zákona o strelných zbraniach nadobudnúť do vlastníctva zbraň kategórie A (tlmíč hluku výstrelu) je možné len na základe nákupného povolenia, ktoré vydáva policajný útvar, pričom zákon v ustanovení § 11 ods. 2 zákona o strelných zbraniach, explicitne vymenúva prípady, akému subjektu - držiteľovi akého oprávnenia - môže nákupné povolenie vydať. Napokon podľa § 37 ods. 1 zákona o strelných zbraniach tlmíč hluku nielen, že podlieha evidenčnej povinnosti, no súčasne pre každého platí, že je povinný nález tlmíča hluku oznámiť príslušníkovi PZ.

V kontexte uvedeného tvrdenia obžalovaného, že na držbu (či zadováženie) tlmíča hluku výstrelu nie je potrebné žiadne povolenie štátom určeného orgánu - zjavne nemôže obstať, a súčasne platí, že obžalovaný by ani nemohol splniť zákonom predpokladanú výnimku pre držbu takejto zbrane, keďže nie je držiteľom zbrojného preukazu.

V tomto kontexte je potom tiež bez významu (čo nebolo ani predmetom dokazovania), či obžalovaný u neho zaistené tlmíče hluku sám upravoval, resp. v tomto stave už mal kúpiť, ako sám uvádza ako voľne dostupné na internete v tzv. eshopoch - nakoľko zákon zakazuje mať v držbe tlmíč hluku výstrelu, nie si ho ešte aj zadovážiť kúpou, a navyše v prípade zakázaného doplnku zbrane, tlmíča hluku výstrelu, už len pri jeho náleze je povinnosťou každého nálezcu to oznámiť príslušníkovi PZ, čo samozrejme, platí aj pre prípad - podomácky vyrobeného tlmíča hluku, označený ako predmet číslo 28B, ktorý mal obžalovaný získať do držby nevedomo (a uložiť v pivnici spolu aj so zbraňou) od neznámeho kamaráta jeho kamaráta P..

V reakcii na obranu obžalovaného, že všetky u neho zaistené tlmíče hluku sa používajú ako moderátori vzduchu na tzv. airsoftové zbrane a ani jeden z nich nebol upravený pre použitie na tzv. ostrú strelnú zbraň, je potrebné opätovne zvýrazniť závery plynúce zo znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ O. pod ČES: F.-O.-KE-B.-XXXX/XXX zo dňa 22.02.2021 a rovnako aj výpovedí jeho reprezentanta na hlavnom pojednávaní 21.12.2021 mjr. G.. U. Y..

Menovaným znalcom bolo vysvetlené, že všetky tlmíče hluku predložené v posudzovanom prípade na expertízne skúmanie po technickej stránke posúdil ako zakázané doplnky zbrane podľa § 4 ods. 4 písm. a/ zákona o zbraniach a strelive účinného v čase realizácie expertízneho skúmania.

V prípade tlmíčov označených ako predmety č.12 až 16 ustálil ako viackomorové expanzné tlmíče - určené nielen na tlmenie zvukového efektu (hluku), ale aj vyšľahu plameňa na ústí hlavne, teda ako tlmíče hluku výstrelu určené na použitie pri streľbe z palnej zbrane, kde túto spôsobilosť má mať aj už spomínaný tlmíč hluku evidovaný ako predmet č. 28B. Je na mieste ešte pripomenúť, že kriminalistickým skúmaním bolo zistené, že v prípade tlmíča hluku vedeného ako predmet č.12 boli dokonca zistené povýstrelové splodiny, čo znamená, že bol použitý pri tzv. ostrej streľbe z palnej zbrane. Tiež pre všetky z predložených tlmíčov platí, že sú opatrené technickou úpravou určenou na pripevnenie na hlaveň riadnej palnej zbrane.

Rovnako znalec v tejto súvislosti vysvetlil, že pôvodne priemyselne vyrobené moderátory zvuku - bez kovovej výplne - sú určené aj pre airsoftové zbrane, čo znamená, že ak si niekto zakúpi priemyselne vyrobený moderátor zvuku, ktorý obsahuje molitán, penu, resp. je bez výplne - tento je dovoleným doplnkom k tzv. airsoftovým zbraňam.

Súčasne znalec zdôraznil, že tento záver sa nevzťahuje na tlmiče hluku predmety vedené pod č. 14 až 16, ktoré boli - ako pôvodne priemyselne vyrobené moderátory vzduchu, určené na používanie pre airsoftové zbrane - prerobené vložením celkových prepážok na viackomorové expanzné tlmiče, ktorých povaha použitia je určená na použitie na hlaveň tzv. ostrej - palnej (a nie airsoftovej) zbrane.

Skutočnosť, že obžalovaný si tieto tlmiče mal riadne zakúpiť v eshopoch na internete, ešte neznamená, že sa na nich nevzťahuje zákaz držby a že všetko, čo je možné zakúpiť na internetových obchodoch, je aj legálnym tovarom, ktorý je možné mať v legálnej držbe.

Vzhľadom na technickú úpravu a povahu u obžalovaného zaistených tlmičov hluku, niet pochýb, že na všetkých 6 kusov sa vzťahuje ich posúdenie ako zakázaného doplnku zbrane podľa § 4 ods. 4 zákona o strelných zbraňach a strelive v znení účinného od 01.02.2022 zákon č. 500/2022.

Pokiaľ obžalovaný vyslovil v rámci obrany názor, že úprava airsoftového tlmiča nie je nikde zakázaná, resp. žiaden zákon neupravuje, v akej podobe môže existovať legálny alebo nelegálny tlmič hluku, krajský súd uvádza, že s týmto možno súhlasiť len do tej miery, pokiaľ takouto úpravou nevznikne tlmič použiteľný na strelnej palnej zbraňi, ktorý je v zmysle citovaného zákona o strelných zbraňach a strelive zakázaným doplnkom zbrane.

Výrobou v danom prípade treba rozumieť nielen priemyselnú alebo remeselnú výrobu, ale akúkoľvek úpravu do podoby takého to funkčného doplnku zbrane, iným výkladom by sa strácal význam a účel tohto zákona o strelných zbraňach a bolo by uvedeným spôsobom možno obchádzať jeho účel.

V kontexte uvedeného nemožno preto súhlasiť aj s obranou obžalovaného, že nebola okrem iného naplnená subjektívna stránka posudzovaného trestného činu, keďže on nemal vedomosť o tom, že tieto tlmiče prešli odbornou technickou úpravou tak, že boli použiteľné aj pre tzv. ostré strelné, palné zbrane. S poukazom na uvedené má krajský súd za to, že každý je povinný poznať a dodržiavať príslušné zákony, najmä s prihliadnutím na spôsob úpravy týchto tlmičov.

Tento záver je možné vyvodiť zo spôsobu úpravy tlmiča, kedy boli jednotlivé segmenty továrenského tlmiča nahradené takými kovovými segmentami, aby vydržali streľbu ostrou zbraňou.

Z pohľadu doposiaľ uvedeného je potom možné bez rozumných pochybností uzavrieť, že obžalovaný P. X. si bez oprávnenia - keďže nie je držiteľom zbrojného preukazu, ani nemá udelenú zákonom predpokladanú výnimku na držbu zbraň kategórie A - zadovážil a mal následne v držbe tlmiče hluku výstrelu v počte šiestich kusov, ktoré podľa znaleckého posudku možno (konštrukcia a kvalita dielov umožňujú) pripevniť na hlaveň palnej (strelnej) zbrane a tak použiť pri streľbe, pričom podľa § 4 ods. 1, ods. 4 zákona o strelných zbraňach účinného od 01.02.2022 ide o zakázaný doplnok zbrane, teda o zbraň kategórie A, ktorú je podľa § 8 ods. 1 zákona o strelných zbraňach zakázané nadobúdať do vlastníctva, držať alebo nosiť, keďže podlieha povoľovaciemu konaniu a evidenčnej povinnosti.

Krajský súd má rovnako za to, že takto konštrukčne použitý materiál kovových dielov bol použitý na výrobu nielen tlmičov hluku (vzduchu), ale aj výstrelu, čím spĺňajú nielen povahu zakázaného doplnku zbrane, ale aj súčasne komponentu zakázanej zbrane, kde pre úplnosť treba uviesť, že za komponent sa považuje súčiastka, či zložka nejakého dielu, preto z pohľadu uvedeného je bez významu, že zbrane zaistené u obžalovaného, evidované ako predmety č. 23 a 28A v čase kriminalistického a expertízneho skúmania nepodliehajú povoľovaciemu konaniu, a teda neboli tzv. ostrými strelnými zbraňami, teda povoľovaciemu konaniu a evidenčnej povinnosti.

Nad rámec doposiaľ uvedeného bez možnosti zmeny skutkového stavu v neprospech obžalovaného z dôvodu absencie odvolania podaného okresným prokurátorom (v čítane zákazu aplikácie menej priaznivého zákona podľa § 2 ods. 1 Tr. zákona) v prípade obžalovaného taktiež platí, že pri použití aktuálneho znenia zákona č. 190/2003 Z.z. o strelných zbraňach a strelive účinného od 01.02.2022 by zbrojnému povoľovaciemu konaniu a evidenčnej povinnosti podliehala aj už skôr spomínaná zbraň, uňho zaistená a evidovaná ako predmet č. 23, keďže ide o jeden kus krátkej strelnej palnej opakovacej zbrane určenej na streľbu nábojmi typu flóbert, pištoľa značky N., model XXX - PD, kaliber 6 milimetrov M E flóbert.

Podľa § 7 ods. 1 písm. a/ zákona o zbraňach a strelive účinného od 01.02.2022 je totižto zbraňou kategórie D okrem iného aj palná zbraň určená na streľbu nábojmi typu flóbert s energiou strely na ústí hlavne najviac 7,5 joula.

Súčasne podľa § 14 ods. 2 zákona o strelných zbraňach účinného od 01.02.2022 nadobudnúť vlastníctvo zbrane kategórie D uvedené okrem iného aj v § 7 ods. 1 písm. a/ uvedeného zákona možno na základe povolenia, zbrojného preukazu, zbrojnej licencie alebo zbrojného sprievodného listu na trvalý

vývoz. Strelivo do zbrane takejto kategórie D uvedenej v § 7 ods. 1 písm. a/ môže nadobudnúť do vlastníctva len právnická osoba, ktorá je držiteľom zbrane, do ktorej je určená alebo fyzická osoba, ktorá je držiteľom zbrane, do ktorej je určená.

Za danej dôkaznej situácie odkazujúc na doposiaľ uvedené skutočnosti vo svojom súhrne má krajský súd za to, že tieto dôkazy tak, ako boli sumarizované súdom prvého stupňa, hodnotené so zvýraznením skutočnosti z nich plynúcich, boli riadnym a zákonne získaným podkladom pre ustálenie skutkových zistení tak, ako sa preniesli aj do skutkovej vety v skutku pod bodom ad1/ odvolaním napadnutého rozsudku, ale predovšetkým vytvorili právny základ pre riadne a správne právne posúdenie konania obžalovaného P. X.. Preto správne zistenému skutkovému stavu potom zodpovedá aj správna právna kvalifikácia, keď konanie obžalovaného bolo posúdené nielen ako prečin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Tr. zákona, keďže obžalovaný sebe zadovážil a držal strelivo bez povolenia, ale aj ako zločin nedovolené ozbrojovanie a obchodovanie so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr. zákona, nakoľko obžalovaný sebe zadovážil a držal „súčasť“ zbrane bez povolenia.

Na tomto mieste krajský musí súhlasiť s argumentáciou obžalovaného rámci odvolacích námietok, že aktuálne platné znenie zákona o zbraniach a strelive už neobsahuje úpravu, ktorá definovala pojem súčasť zbrane, kde bolo možné podľa § 2 ods. 1 písm. c/ zákona č. 190/2003 Z.z. o zbraniach a strelive účinného do 31.01.2022 sa za súčasť zbrane považovať akékoľvek zariadenie určené alebo upravené na tlmenie zvuku vyvolaného výstrelom zo zbrane.

Pokiaľ krajský súd ako už bolo skôr uvedené konštatuje, že tlmič hluku výstrelu ako zakázaný doplnok zbrane považuje za komponent zakázanej zbrane, ako to už skôr aj definoval, malo byť správne v právnej vete zodpovedajúcej zákonnému ustanoveniu zločinu nedovoleného ozbrojovania podľa § 294 ods. 2 Tr. zákona vo výroku odvolaním napadnutého rozsudku uvedené, že si obžalovaný zadovážil a držal nie súčasť zbrane, ale komponent zbrane bez povolenia.

Ako je zo znenia ustanovenia § 294 ods. 2 Tr. zákona zrejmé, skutková podstata označeného trestného činu je s poukazom na použitie spojky „alebo“ formulovaná alternatívne. Inými slovami povedané, postačuje, že je naplnený niektorý z rovnakého druhu znakov skutkovej podstaty.

Inými slovami, ak môže byť objektívna stránka skutkovej podstaty trestného činu naplnená viacerými alternatívnymi spôsobmi konania, tak skutočnosť, že v právnej vete je uvedený iný ako jeden z možných alternatívnych spôsobov konania, ktorý nebol preukázaný, avšak je zároveň správne uvedený ten spôsob konania, ktorý preukázaný skutočne bol, nemožno hovoriť o nesprávnom právnom posúdení skutku, ak ustálený skutkový stav na tento preukázaný spôsob konania reflektuje. Aj v takomto prípade totiž platí, že daný skutok je právne kvalifikovaný v súlade s príslušným ustanovením hmotného práva.

Uvedenú nesprávnosť mal krajský súd napraviť tak, že by zrušil odvolaním napadnutý rozsudok v celom rozsahu a opravil v tejto časti aj právnu vetu bez zmeny skutkového stavu a právnej kvalifikácie, čo však považoval z už uvedených dôvodov za nadbytočné a nehospodárne.

Ku skutku pod bodom 2/ rozsudku právne posúdeného ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona, krajský súd uvádza nasledovné.

Hneď v úvode krajský súd považoval za nevyhnutné reagovať na námietky prezentované v rámci odvolania obžalovaným vo vzťahu k procesnej použiteľnosti dôkazov.

Najsamprv namietal tú skutočnosť, že svedkyne poškodené mali byť vypočúvané v prípravnom konaní ešte dňa 20.01.2021 a on bol vypočutý až dňa 22.01.2021, čím bolo porušené jeho právo na spravodlivý proces, ako aj základné ľudské práva.

Túto námietku obžalovaného krajský súd nepovažuje za dôvodnú, nakoľko síce je pravdou, že svedkyňa N. X. ako aj O. X. boli v prípravnom konaní najsamprv vypočuté dňa 23.01.2021 (O. X. aj dňa 20.01.2021) a to ešte pred vznesením obvinenia obžalovanému, v ten istý deň, no súčasne platí, že obe svedkyne boli pred samotným výsluchom v procesnom postavení svedka poškodeného riadne poučené aj podľa ustanovenia § 130 ods. 2 Tr. poriadku, kedy má svedok možnosť odoprieť vypovedať, ak by svojou výpoveďou spôsobil nebezpečenstvo trestného stíhania nielen sebe, ale aj osobám blízkym, kde obe svedkyne výslovne a po takomto poučení uviedli, že aj napriek tomu, že podozrivým zo spáchania stíhaného trestného činu je ich brat, budú vypovedať. Rovnako táto námietka je nedôvodná aj z toho dôvodu, že následne obe svedkyne boli ešte v prípravnom konaní vypočuté aj po vznesení obvinenia

obžalovanému v prítomnosti aj jeho obhajcu, konkrétne svedkyňa N. X. dňa 02.03.2021 a O. X. dňa 04.03.2021. Napokon obe svedkyne boli riadne v súlade s procesným predpisom a po predchádzajúcom zákonom poučení ako po vznesení obvinenia obžalovanému, tak aj na hlavnom pojednávaní vypočuté v prítomnosti obžalovaného a jeho obhajcu, za danej dôkaznej situácie preto krajský súd má za to, že ich výpovede ako pred vznesením obvinenia obžalovaným, tak po oznámení mu uznesenia o vznesení obvinenia boli riadne vykonané zákonným spôsobom a na tieto po obsahovej stránke bolo možné prihliadať aj v rámci dokazovania na hlavnom pojednávaní, čo v prítomnosti obžalovaného a obhajcu následne okresný súd aj využil, keďže tieto ich výpovede na hlavnom pojednávaní konfrontoval s výpoveďami z prípravného konania.

Ďalej podľa názoru obžalovaného prokurátor pochybil, keď na základe ustanovenia § 91 ods. 1 písm. b/, e/ Tr. poriadku vydal príkaz na vydanie počítačových údajov, pričom takéto ustanovenie Tr. poriadku neexistuje, čím procesne pochybil a nezákonným spôsobom porušil jeho zákonné práva a to právo na ochranu osobných údajov a právo na súkromie, keďže kriminalistický technik prehľadáva jeho osobný počítač a jeho osobný mobilný telefón.

K uvedenej námietke krajský súd len poukazuje na tú skutočnosť, že napádané ustanovenie § 91 ods. 1 písm. b/, e/ Tr. poriadku je platným a účinným ustanovením Tr. poriadku v jeho znení od 01.01.2020 (zákon č. 312/2020 Z.z.), teda pokiaľ prokurátor takýto príkaz vydal ku dňu 18.02.2021, použil v tom čase platný procesný predpis a tomu zodpovedajúce zákonné ustanovenia Tr. poriadku.

Čo sa týka tvrdení obžalovaného o zmanipulovaní ako psychologického, tak aj psychiatrického znaleckého posudku v posudzovanej veci z toho dôvodu, že mali byť obom znalkyniam podsunuté výpovede poškodených O. a N. X., z ktorých jednoznačne vyplývalo, že klamú a nevytvrdzujú pravdu a súčasne, že mali byť účelovo položené otázky obom znalkyniam v takej formulácii, kde už rovno bolo konštatované, že je páchatelom stíhanej trestnej činnosti, krajský súd nepovažuje tieto námietky za dôvodné, jednak z toho dôvodu ako už skôr vysvetlil, že považuje výpovede svedkýň O. a N. X. za vykonané v súlade s procesným predpisom a na tieto je možné prihliadať a súčasne tieto výpovede svedkýň v konfrontácii s ďalšími dôkazmi produkovanými v rámci dokazovania ako bude neskôr bližšie vysvetlené, nepovažuje za nedôveryhodné, ale práve naopak, tak ako to už skôr odôvodnil, z toho dôvodu hodnotí závery napádaných znaleckých posudkov znalkyne F. Y. X. z odboru psychológie, odvetvia klinickej psychológie dospelých, psychológie sexuality a znalkyne P. P. O. z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria ako získané zákonným spôsobom a závery, o ktoré je možné oprieť aj skutkové zistenia ustálené v posudzovanom prípade týkajúce sa predovšetkým osoby obžalovaného a to z nasledovných dôvodov.

Krajský súd tento záver oprel o dlhodobú rozhodovaciu činnosť súdov týkajúcu sa jednak procesného postavenia znalca a jeho úlohy v trestnom konaní, no predovšetkým týkajúcu sa spôsobu hodnotenia záverov znaleckých posudkov (aj v posudzovanom prípade) z hľadiska základných kritérií rozhodných pre posúdenie ich preskúmateľnosti - správnosti a úplnosti - a v tejto súvislosti považuje za potrebné na tomto mieste zdôrazniť nasledovné.

Znalec má samostatné procesné postavenie v trestnom konaní a tomu zodpovedajúcu vlastnú zodpovednosť za pravdivosť, objektivnosť, nezaujatosť znaleckého posudku, jeho úlohou nie je vykonávať dokazovanie, hodnotiť dôkazy, riešiť právne otázky, ale jeho úlohou je vyjadrovať sa k skutkovým odborným otázkam, ktoré spadajú do jeho kompetencie (t.j. do oblasti, v ktorej je zapísaný v zozname znalcov).

Z toho vyplýva, že znalec, okrem vlastných poznatkov pre podanie posudku zistených metódami špeciickými pre jeho odbor, môže svoj posudok založiť len na skutkovom stave, ktorý bol objasnený dôkazmi vykonanými orgánmi činnými v trestnom konaní, či súdom v zmysle Trestného poriadku, nesmie vykonávať dôkazy sám a neprislúcha mu hodnotiť dôkazy ani z hľadiska ich vierohodnosti, ani v tom smere, či skutočnosť, o ktorej podáva správu, je preukázaná (pozri primerane V14/1978, R 33/1980).

V trestných veciach, teda z pohľadu konečného ustálenia skutkového stavu (a jeho právneho posúdenia) rozhodujú orgány činné v trestnom konaní a v konečnom dôsledku o otázke viny napokon súd a nie znalec a preto by sa znalec nemal stavať do pozície toho, kto robí závery o vine, resp. či boli alebo neboli naplnené znaky skutkovej podstaty konkrétneho trestného činu.

Súčasne platí, že výsledkom znaleckého skúmania je subjektívny úsudok znalca, ktorý musí byť preskúmateľný v súdnom konaní (hodnotenie obsahovej stránky znaleckého posudku) - znalecký posudok teda musí spĺňať podmienku preskúmateľnosti a nesmie sa obmedziť len na odpovede na otázky bez toho, aby z neho bolo zrejmé, ako znalec k týmto záverom došiel.

Preskúmateľnosť znaleckého posudku je totižto základnou vlastnosťou znaleckého posudku. Prijemca posudku musí byť schopný preskúmať znalcov postup, aby mohol znalecký posudok hodnotiť. Znalecký posudok, ktorý nie je preskúmateľný, nie je dôkazom, ale je len obyčajným tvrdením, ktoré nie je možné

overiť. Preskúmateľnosť znaleckého posudku je preto nutná podmienka pre jeho hodnotenie ako dôkazu, preto aby nevznikli pochybnosti o jeho správnosti alebo o jeho nejasnosti, resp. neúplnosti z pohľadu ustálených záverov (§ 146 Tr. poriadku).

Krajský súd z pohľadu uvedeného hodnotil prezentované závery označených znaleckých posudkov, kde zistil, že z ich obsahu je riadne preskúmateľné, z ktorých zistení v posudku znalkyne vychádzali, akou cestou k týmto zisteniam dospeli a na základe akých úvah došli k svojim záverom, obsahujú znalecké posudky podrobné údaje ako sa znalkyne dopracovali k svojim záverom, aké metódy použili a z akých dôkazov vychádzali, čo znamená že argumentáciu obžalovaného v tejto súvislosti krajský súd nepovažuje za dôvodnú keďže v rámci znaleckého dokazovania sa znalkyne opierali aj o vlastné poznatky (príkladom vlastné tzv. znalecké interview s obžalovaným), ktoré vyplynuli z obsahu vykonaného dokazovania v tom štádiu dokazovania, kedy mali za úlohu vypracovať znalecký posudok a preto krajský súd nezistil, aby podľa názoru obžalovaného vyšetrovateľom „nezákonne“ formulované otázky mali zásadný vplyv na prezentované závery týchto znaleckých posudkov, jednak z hľadiska osobnostnej štruktúry obžalovaného, ale aj vo vzťahu jeho patologickej predispozície (závislosť na požívaní alkoholických nápojov) nekontrolovateľne užívať alkoholické nápoje, po požití ktorých spravidla dochádzalo v jeho správaní k odstráneniu zábran pre porušovanie základných spoločenských pravidiel a všeobecne záväzných právnych predpisov, čo malo za následok, že sa obžalovaný dopúšťal protiprávneho konania, ktoré bolo hodnotené nielen v rámci priestupkového konania, ale aj v rámci jeho trestnoprávnej zodpovednosti.

Následne podstata obrany obžalovaného vo vzťahu k dôkazom, ktoré podľa názoru okresného súdu boli podkladom pre uznanie viny obžalovaného zo spáchania trestného činu nebezpečného vyhrážania, obžalovaný v rámci odvolacích námietok uvádzal, že podstata obrany spočívala v tom, že ani jeden zo svedkov, ktorí boli vypočutí, nepotvrdil tvrdenia svedkýň poškodených O. X. a N. X., spočívajúci v tom, že sa mal obžalovaný vyhrážať zabitím (že ich dopichá a postrieľa) pred svedkyňou M., resp. ďalšími svedkami S. Q., H. X., H. E. a F. A. a preto má za to, že skutok sa ani nestal.

Súčasne trvá na tom, že pokiaľ mal byť usvedčený na základe výpovede poškodených, tak v podstate len na podklade výpovede svedkyne poškodenej O. X., ktorá mala byť prijímateľom týchto informácií (vyhrážok obžalovaného na adresu predovšetkým jej a jej sestry N. X.), na adresu sestier a následne tieto informácie mala sprostredkovať svojej sestre svedkyňi poškodenej N. X., tak v tejto súvislosti vyčerpávajúcim spôsobom analyzoval zásadné rozpory vo výpovedi O. X. a súčasne aj zásadné rozpory vo výpovediach ich navzájom, a teda O. X. a N. X., ktoré sa okresný súd ani nepokúsil vysvetliť a rovnako poukázal aj na zjavný motív, pre ktorý si to podľa jeho názoru mali svedkyne poškodené všetko na neho vymyslieť, preto považuje ich výpovede za nedôveryhodné a za nepoužiteľné pre uznanie viny zo spáchania skutku mu kladeného za vinu.

V prvom rade krajský súd, čo sa týka rozporov vo výpovediach svedkýň a poškodených, považuje za nevyhnutné osobitne poukázať na niektoré, ďalej prezentované podstatné okolnosti.

Čo sa týka dôveryhodnosti výpovedí oboch svedkýň poškodených N. a O. X., ktoré zásadným spôsobom v rámci odvolacích námietok opakovane spochybňoval obžalovaný, krajský súd uvádza, že je potrebné priznať, že tieto výpovede obsahujú rozpory v určitých časových a dejových súslednostiach, kedy, čo a od koho konkrétne sa mali dozvedieť o správaní sa ich brata - jeho vyhrážkach na ich adresu - v podstatných skutkových okolnostiach rozhodných pre ustálenie skutkových zistení sa však podľa názoru krajského súdu zhodujú.

Pokiaľ v ich výpovediach aj existujú rozpory, no najmä vo výpovedi O. X., tieto sú z hľadiska stíhanej trestnej činnosti pochopiteľné, je totižto prirodzené, že svedok v dôsledku procesu zabúdania spojeného s plynutím času si nebude pamätať na všetky detaily prejednáwanej veci a to aj časového charakteru. Nie je možné od svedka spravodlivo požadovať, aby ním vnímanú udalosť opakovane aj s väčším časovým odstupom popisoval absolútne zhodne so všetkými detailami. Naopak práve skutočnosť, pokiaľ by svedok absolútne opakovane zhodne aj s väčším časovým odstupom priebeh spornej udalosti popisoval zhodne, mohlo by to vzbudiť pochybnosti o pravdivosti jeho tvrdení, pretože takýto jeho prejav by bol v rozpore s prirodzeným procesom zabúdania spojeným s plynutím času.

Aj krajský súd odlišnosti vo výpovediach oboch poškodených hodnotil len ako dôsledok plynutia času a prirodzenej neschopnosti človeka zapamätať si každý jeden detail (skutočnosti spojené s informáciami, ktoré v podstate až na jedno, resp. dve osobné stretnutia medzi O. X. a obžalovaným mali obe len sprostredkovane, konkrétne o verbálnych útokoch obžalovaného na ich osobu a jeho časovú postupnosť najmä vo vzťahu k N. X.) a to aj v dôsledku strachu, rozrušenia, či stresu, preto logicky potom vyznieva odôvodnenie N. X., že k neskoršiemu podaniu trestného oznámenia došlo hlavne až po tom, čo svedkyňa M. už s obžalovaným nežila v spoločnej domácnosti a nepracovala na spoločnom pracovisku, keďže

odmietla tieto skutočnosti oznámiť na polícii práve z dôvodu strachu z nepredvídateľného správania sa osoby obžalovaného.

Z pohľadu uvedeného má krajský súd potom za to, že svedkyne poškodené totožne opisujú, kedy (asi približne) sa mali dozvedieť o vyjadreniach ich brata - prelom jesenných a zimných mesiacov v roku 2019 - pred svedkyňou M., či už v tom čase v spoločnej domácnosti, ktorú zdieľali alebo v práci, keď sa mal negatívne vyjadrovať na adresu poškodených a to najmä na adresu sestry N. X..

Zhodne vypovedajú, že tieto skutočnosti - vyhrážky - sa mali dozvedieť od svedkyne P. M. a súčasne obe vysvetľujú zo svojho pohľadu, akým spôsobom a za akých okolností. O. X. uviedla, že sa o plánoch obžalovaného a vyhrážkach mala prvýkrát rozprávať so svedkyňou M. priamo v O. T.. N. X. zase uvádza, že na základe informácií od O. X. mala telefonicky kontaktovať P. M. a následne od nej prostredníctvom komunikácie na sociálnych sieťach sa o týchto skutočnostiach dozvedieť v podstate v totožnom obsahu, v akom jej mali byť opísané O. X. (má zhromažďovať obžalovaný zbrane, sledovať na internete ako sa zbrane dajú vyrobiť a ako sa zbaviť tiel a podobne).

Obe poškodené sa zhodujú predovšetkým v motíve (pohnútke), prečo mal byť obžalovaný na nich nahnevaný - nesúhlas s vysporiadaním dedičstva po otcovi - rovnako tiež opisujú situáciu, že obžalovaný mal osobne povedať O. X., že ich (jej nechce ublížiť), nechce postrieľať, ale sestru N. X. by dopichal, čo bolo po tom, ako O. X. mala byť upozornená svedkyňou M. na negatívne vyjadrenie obžalovaného na ich adresu.

Súčasne rovnako zo svojho pohľadu, ako a od koho sa túto skutočnosť dozvedeli, opisujú vedomosť o tom, že obžalovaný má mať v držbe minimálne jednu strelnú zbraň (plynovú), konkrétne v pivnici, čo zodpovedá aj výsledkom domovej prehliadky a nielen tvrdeniu svedkyne M., ale aj tvrdeniu O. X., ktorej to mal sám obžalovaný povedať, ako o tom aj vypovedal na hlavnom pojednávaní.

Totožne tiež vypovedajú, že tieto informácie o vyhrážkach, no najmä negatívnom postoji pre dedičstvo mali obe poškodené nielen od svedkyne M., ale opierajúc sa aj o výpovede poškodenej O. X. aj od ďalších osôb, ktoré aj pôvodne boli svedkyňou O. X. konkrétne pomenované (minimálne vo forme prezývok) a tieto boli následne stotožnené aj riadne vypočuté, no ako je zrejmé z obsahu vykonaného dokazovania, tieto popreli O. X. uvádzané skutočnosti.

Súčasne však platí, že nejde o nejaké neznáme osoby pre O. X., či svedkyňu M. a už vôbec nie pre obžalovaného, sú tu konkrétne osoby, ktoré sa v tom čase, kedy sa mal obžalovaný správať tak, ako je to popísané v skutkovej vete rozsudku - bez rozumných pochybností, pohybovali v spoločnom, sociálnom a pracovnom prostredí obžalovaného a svedkyne M., boli to zákazníci O. T., kde M. príkladmo sama potvrdzuje, že jej mal telefonický svedok X. oznámiť, že mal byť vypočutý na polícii z dôvodu podania trestného oznámenia sestrami X. na obžalovaného.

Čiže tieto konkrétne osoby svedok S. Q., H. X., H. E. a F. A. sa teda vzájomne poznali a poznali nielen obžalovaného a svedkyňu M., ale aj sestru obžalovaného O. X., čo všetci aj vzájomne potvrdili, neexistuje preto rozumný dôvod, prečo by si O. X. mala vymýšľať konkrétne osoby, ktorých presné mená ani pôvodne nepoznala, že mali mať vedomosť o verejne vyjadrenom negatívnom postoji obžalovaného voči svedkyňiam poškodeným a z akého dôvodu, či dokonca, že pri vzájomnej komunikácii s nimi vystupovali vyslovene nepriateľsky, najmä voči jej sestre N. X. a to z rovnakého dôvodu, ako im to mala pôvodne vysvetliť aj M. a teda pre spôsob vyporiadania majetku, ktoré bolo predmetom dedičského konania po otcovi.

Výpovede týchto svedkov - v skutkovej vete rozsudku označených „ako neznáme osoby“, ktorí sa mali pred O. X. vyjadrovať negatívne na adresu N. X., či dokonca, že im chce (plánuje) obžalovaný ublížiť, ktorý vo svojich výpovediach mali v podstate zhodne uvádzať, že buď nemali vedomosť o negatívnom vzťahu medzi obžalovaným a jeho sestrami, resp. nikdy neboli svedkom negatívnych vyjadrení zo strany obžalovaného voči svojim sestrám a už vôbec nie, aby sa im mal vyhrážať ublížením na zdraví, resp. na živote, je však podľa názoru krajského súdu potrebné vnímať a hodnotiť v kontexte všetkých zhromaždených dôkazov, včítane celého obsahu výpovedí týchto svedkov.

Časť menovaných svedkov totižto potvrdzovala, že v čase, kedy mali byť predvolaní na výsluch pred vyšetrovateľa - o úkonoch, o ktorých bol vždy vopred upovedomený aj obžalovaný, keďže mal na to z hľadiska svojho procesného postavenia právo a vyšetrovateľ zase povinnosť, potvrdzovali ako svedok A. tak aj svedok X., no najmä svedkyňa M., že pred týmito svojimi výpoveďami boli v telefonickom kontakte s obžalovaným, ktorý bol v tom čase vo výkone väzby. O tejto skutočnosti vypovedala aj O. X., keď sa jej mala zdôveriť svedkyňa M., že jej z väzby volal obžalovaný - a ten mal tvrdiť, „že všetci, ktorí majú v tom prsty, že on sa nachádza tam, kde je, tak si to ešte odskaču“ a taktiež sa M. mal vyhrážať, že ak by chcela riešiť niečo proti nemu, tak nech nezabúda na to, že on všetko vie o nej a že povie, že chcela odstrániť svojho manžela a stiahnuť ju so sebou.

Z akého dôvodu by obžalovaný tieto osoby kontaktoval, keďže vo svojich výpovediach zvyrazňoval, že neboli to jeho najlepší kamaráti, „priatelia na celý život“ a už vôbec vo vzťahu k P. P. M., ktorej mal, ako to sama uviedla, volať pred výpoveďou na hlavnom pojednávaní spolu cca 7-8 krát, predsa opakovane zvyrazňovala M., že v úvode vyšetrovania po podaní trestného oznámenia v predmetnej veci odmietala vo veci vypovedať, nakoľko už nechcela mať s obžalovaným a s ich bývalým vzťahom nič spoločné a chcela na všetko zlé zabudnúť, prečo by teda mala byť s ním v kontakte s obžalovaným, starať sa mu o jeho mačky a súčasne mu zabezpečovať základné finančné prostriedky vo výkone väzby.

Z tohto pohľadu pri danej dôkaznej situácii výpovede týchto svedkov krajský súd má dôvodne za to, že tieto mohli byť po obsahovej stránke účelové v snahe napomôcť obžalovanému v tom, aby v predmetnej veci nebol trestne stíhaný, resp. odsúdený, čo potom aj napokon správne hodnotil aj okresný súd a ich identifikáciu ponechal v skutkovej vete ako ďalšie osoby konkrétne nezistené, ktoré mali byť okrem svedkyne M. zdrojom informácií o výhrážnych vyjadreniach obžalovaného voči poškodeným a ich príčine.

Ďalej vo vzťahu k stručnej sumarizácii a dôkazom, ktoré boli podstatnými pre ustálenie skutkového stavu a jeho právne posúdenie v posudzovanom prípade krajský súd zisťuje, že bolo teda nepochybne preukázané, že P. M. ako aj O. X. sa osobne poznali a v čase rozhodnom, tak ako bol ustálený v skutkovej vete rozsudku, aj stretávali, okrem iného aj v reštaurácii O. T., ktorú v tom čase prevádzkovala svedkyňa M. a obžalovaný tam bol zamestnaný.

Ďalej z facebookovej komunikácie medzi N. X. s P. M. plynie, že aj M. mala vedomosť o tom, že obžalovaný má v pivnici pištoľ, tiež pokiaľ si objednával rôzne veci, ktoré sa používajú v rámci streľby ako tvrdil z airsoftových zbraní, (ktoré sú bez povolavej a prihlasovacej povinnosti), či na pozorovanie zveri v noci, tak tie mu boli predsa doručované aj do O. T., na pracovisko, kde spolu s M. pracovali a on sám potvrdzuje, že ich fyzicky M. videla a teda prišla s nimi do kontaktu.

Rovnako tak sám obžalovaný priznáva, že existenciu vecí „neznáameho kamaráta jeho kamaráta P.“ v jeho pivnici - mal oznámiť aj svojej sestre O. X. (čo potvrdzuje, že sa jej mal obžalovaný zdôveriť, že má plynovú pištoľ) a taktiež, že O. X. od svedkyne M. sa dozvedela aj o existencii tmičov a ďalšej zbraní v byte, v ktorom mal rozobrať a že si chcel zbraň zložiť pomocou návodu na internete, pričom M. to mala vidieť.

Napokon ani M. ani poškodené O. a N. X. nemohli vedieť, v akej kvalite sú tie zbrane, či sú pravé, alebo atrapy, resp. len na airsoftovú, či dokonca flóbertkovú streľbu a preto neobstojí tvrdenie, ak obžalovaný tvrdí, že nič pri sebe (vo svojej držbe) nemal, čo by mohlo viesť k ich dôvodnej obave, že by sa mohol o niečo z toho, čím sa jej mal vyhrážať, aj pokúsiť.

Svedkyňa M. pri všetkých informáciách ako neznalá veci, čo je to tzv. ostrá strelná zbraň, poznajúc obžalovaného povahu (verbalizovala priamo, resp. sprostredkovanú skúsenosť s obžalovaným v prípade fyzického napadnutia a iných osôb) pri sledovaní obžalovaným informácií na internete v súvislosti so zbraňami, mohla dôvodne nadobudnúť dojem, že to, o čom mal rozprávať doma, aj môže myslieť vážne, ak opäť bude pod vplyvom alkoholických nápojov, kedy sa mal dopúšťať protiprávneho konania, z čoho logicky mohla vyústiť aj obava o zdravie a život sestier poškodených obžalovaného a mohlo mať za následok, že ich s touto informáciou, tak ako ju vyhodnotila, oboznámila, obe sestry rovnako ako M. predsa vyjadrovali obavy z agresívneho správania sa obžalovaného, najmä po požití alkoholických nápojov.

Ďalej k námietke obžalovaného, že motívom podania trestného oznámenia N. a O. X. na jeho osobu bola ich závisť a pocit krivdy a to u O. X., že prakticky nezdedila žiaden majetok a u N. X., ako to mala aj sama vo svojej výpovedi uviesť, že obžalovaný dostal viac od otca, ako si zaslúžil, či už v peniazoch, ktoré od otca vždy dostával alebo byt, ktorý otec pre neho kúpil a následne mu poskytol aj finančné prostriedky na jeho rekonštrukciu, krajský súd uvádza.

Takto prezentované tvrdenie obžalovaného v takomto význame ako ho interpretuje, si krajský súd nemohol osvojiť, nebolo totižto vyjadrené poškodenými ani raz tak, že oni boli na neho nazlostené, ako bolo vyporiadané dedičstvo po otcovi, ale v ich prípade išlo len o ich reakciu na skutočnosť, že mali byť obžalovaným obvinené, resp. N. X., že nielen obžalovaného, ale dokonca aj O. X. mala pripraviť o majetok, no práve naopak, on sa mal verejne vyjadrovať a sťažovať na to, že mu nič z dedičstva nezostalo, o čom vypovedala nielen svedkyňa M., ale aj svedok E., či nepriamo aj svedok A., napokon čo by tým poškodené mali dosiahnuť, ak by mal byť obžalovaný uznaný vinným a odsúdený, nakoľko by tým predsa nevznikla do budúca právna skutočnosť, ktorá by zakladala dôvod pre prevod vlastníckeho práva obžalovaného, či už veci nehnuteľných, resp. hnuteľných (byt, či finančné prostriedky určené na jeho rekonštrukciu) na osoby poškodených.

V tejto súvislosti tiež obžalovaný zdôrazňoval, že nie je pravdou, aby sa až na pohrebe otca mal dozvedieť, že už nemá žiaden majetok, keďže ako to už skôr opakovane vysvetlil, že k vyporiadaniu podstatnej časti dedičstva došlo ešte 10 rokov dozadu a súčasne z verejne dostupných zdrojov bolo zistiteľné, kto je vlastníkom nehnuteľnosti a ktoré boli pôvodne vo vlastníctve otca, v tejto súvislosti krajský súd len pripomína, že práve na samotnom pohrebe ako to vyplýva z výpovedí svedkyň, sa v podstate nemal dozvedieť túto podstatnú informáciu a teda, že celý majetok po otcovi už vyporiadany bol v prospech sestier, ale práve na tomto pohrebe v polovici roka 2017 mal prvýkrát verejne vyjadriť nespokojnosť, ako to otec podellil, keďže pri príhovore a prípitku, ktorý predniesla sestra N. X., sa mal zdvihnúť a vyjadriť sa tak, že to sestra O. X. počula s tým, že ešte ona uvidí - N. X..

Tiež platí, že svedkyňa O. X. príkladmo na hlavnom pojednávaní zrozumiteľne vysvetlila rozpory vo svojej výpovedi, keď pôvodne mala na hlavnom pojednávaní tvrdiť, že svedkyňa M. videla u obžalovaného 5 kusov tmičov a 400 nábojov. V tejto skutočnosti potom menovaná svedkyňa vysvetlila, že tieto konkrétne počty sa dozvedela až po vznesení obvinenia a to z obsahu spisového materiálu, resp. uznesenia o vznesení obvinenia a z toho dôvodu pokiaľ tak vypovedal na hlavnom pojednávaní, vypovedala pod vplyvom týchto informácií.

Svedkyňa N. X. tiež logicky a zrozumiteľne vysvetlila tak, ako to uzavrel aj okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku, prečo s týmito skutočnosťami, ktoré mala a informáciami od M. a tak aj od O. X., nekontaktovala obžalovaného priamo, keďže mala obavu o to, aby tým nepoškodila samotnej svedkyňi M., ktorá ju prosila a sama naznačovala, že by bola potom v nebezpečenstve, súčasne nemala v tom čase dôvod jej nedôverovať, nakoľko vedela, keďže obžalovaného poznala (jeho výbušnú agresívnu povahu), že by toho mohol byť aj schopný.

V tomto kontexte a potom zrozumiteľne vyznieva aj vysvetlenie svedkyne N. X., prečo predložila komunikáciu na sociálnej sieti so svedkyňou M. až v konaní pred súdom, keďže až v tomto štádiu dokazovania bolo definitívne zrejmé, že svedkyňa M. nevypovedala totožne o tých istých skutočnostiach, o akých ich mala oboznámiť - obe sestry N. a O. X. - ešte pred začatím trestného stíhania, resp. po podaní trestného oznámenia.

Pokiaľ k tejto internetovej komunikácii medzi svedkyňami N. X. a P. M., ktorá mala vzniknúť od 17.01.2021, obžalovaný tvrdil, že jej existenciu nikdy vo svojich výpovediach svedkyňa M. nepotvrdila a súčasne nebol nikdy skúmaný obsah tejto komunikácie a jeho pravosť a autentickosť, preto nie je možné na tento dôkaz ako zákonný dôkaz prihliadať, krajský súd len konštatuje, že na hlavnom pojednávaní konanom dňa 21.12.2021 svedkyňa P. M., opisuje kedy a za akých okolností vznikla táto internetová komunikácia medzi ňou a N. X. a vysvetľuje, čo od nej v tom čase poškodená N. X. (aby išla vypovedať o tom, čo im povedala, teda obom sestrám), prečo odmietla tak učiniť a že nielen ona, ale aj O. X. mala vedomosť, lebo im to sám obžalovaný povedal, že má doma plynovú pištoľ, čo len overuje táto skutočnosť po obsahovej stránke výpovede poškodených O. X., no najmä N. X..

K argumentácii obžalovaného, že v rámci vykonaného dokazovania neboli produkované dôkazy, ktoré by svedčili o jeho úmysle postrieľať poškodené, či tvrdenia o údajnom získavaní informácií o zbavení sa ľudského tela, rozloženia tela v kyseline, či mafiánskych popravách, resp. informácie týkajúce sa útokov na telesnú integritu človeka, čo majú potvrdzovať aj závery znaleckého posudku č. 31/2021 vypracovaného G.. G. N., znalcom z odboru elektrotechniky, krajský súd v prvom rade zvyrazňuje tú skutočnosť, že predmetom dokazovania v posudzovanom prípade nebolo účelom, čo obžalovaný konkrétne sledoval na internete, či dokonca skutočne aj zhromažďoval ním uvádzané informácie za účelom likvidácie sestier poškodených, nakoľko by predmetom dokazovania v posudzovanej veci aspoň z vyjadrenia obžalovaného sa tak javí, by muselo byť zisťovanie podmienok pre splnenie právneho posúdenia takéhoto konania obžalovaného ako prípravy úkladnej vraždy svedkyň poškodených.

V posudzovanom prípade však predmetom dokazovania bolo, že sledovaním stránok o rôznych zbraniach, resp. možnosti zbraň vyrobiť v kombinácii s jeho násilným správaním v minulosti a jeho vyjadrovaním sa pred M. a už uvádzanými „neznámymi osobami“, ktoré tieto jeho nálady a prejavy negatívnych myšlienok voči poškodeným, a teda svojim sestrám potom ďalej tlmočili a sprostredkovali, či v súhrne tieto skutočnosti mohli vytvoriť v konečnom dôsledku záver o obave o ich zdravie, či dokonca život, tak ako im ho tlmočila pôvodne vo svojich vyjadreniach svedkyňa M. a to konkrétne O. X..

Opierajúc sa o obsah vykonaného dokazovania a aj závery obžalovaným zvyrazňovaného znaleckého posudku č. 31/2021 vypracovaného G.. G. N., krajský súd konštatuje, že tieto tvrdenia obžalovaného, že nezískaval akékoľvek informácie ohľadom plynovej pištole, či neštudoval žiadnu odbornú literatúru, k tejto súvislosti krajský súd konštatuje, že menovaný znalec zistil, že si takéto obdobné stránky na internete, no nie úplne v takom rozsahu, ako by to malo byť uvedené vo výpovediach M. a poškodených - mafiánske vraždy, či ako sa zbaviť tela a podobne, sledoval, dokonca vyhľadával aj napr. pojem hlavňovina, čo je podľa zistení krajského súdu kovový predmet určený na výrobu hlavne (vložený hlavne)

zbrane, čo je podľa § 2 ods. 1 písm. b) zákona č. 193/2003 o zbraniach a strelive považované za hlavnú časť zbrane, podliehajúce povoľovacej a evidenčnej povinnosti, kde po zodpovedajúcej technickej úprave takto upravenú hlavneň je možné vložiť aj príkladmo do zbrane s pôvodnou hlavňou (po jej vybratí) určenou na strelbu flóbertkových nábojov, ktoré pôvodne podľa uvedenej právnej úpravy ako už bolo skôr uvedené, nepodliehali povoľovacej a evidenčnej povinnosti, no v súčasnosti je tomu inak a to konkrétne v prípade týchto tzv. flóbertkových zbraní.

V kontexte všetkých produkovaných dôkazov v rámci dokazovania ako na hlavnom pojednávaní, tak aj v prípravnom konaní, ktoré sa zákonným spôsobom preniesli do dokazovania na hlavnom pojednávaní, pri hodnotení v jednotlivostiach ako aj v celku, krajský súd konštatuje, že z výpovedí O. X. ako aj sestry N. X. nie je možné bez rozumných povinností ustáliť záver o akomkoľvek reálnom dôvode mať negatívny postoj voči bratovi - obžalovanému do takej miery, aby si mali na neho vymýšľať tieto skutočnosti, pokiaľ by ich reálne každá zo svojho pohľadu neprežila, nevnímala tak, ako to opisujú, čo predovšetkým spájali so spomínanou obavou o svoj život - inak povedané by museli byť svedkyňa M., ale aj O. X. ňou spomínanými neznámymi osobami - uvádzané do omylu alebo by si to všetko od začiatku celé na obžalovaného len vymysleli, na čo ako už bolo uvádzané skôr, však nemali reálny dôvod a ani pre takýto záver krajský súd z obsahu produkovaných dôkazov žiadny takýto dôvod nezistil.

Neboli predsa produkované dôkazy, pre ktoré by si mala O. X. všetko sama na obžalovaného vymyslieť, keďže o všetkom mala N. X. len sprostredkované informácie od O. X. a ani sám obžalovaný takýto motív pre takéto jej konanie - O. X., keď pravidelne mala oznamovať sestre N. X. obavy o správaní a vyjadrovaní sa obžalovaného na ich adresu - neponúkol a oni mali predsa mať vzájomne dobrý vzťah, mal O. X. vždy, ak mohol, aj podporovať a napokon skutočnosti, že to oni boli nespokojné s dedičstvom, boli vyvrátené vyjadreniami M., ale aj svedkov H. E. a F. A..

Súčasne platí, že pokiaľ by tieto informácie, ktoré získavala sprostredkované N. X. jednak od svojej sestry O. X., tak najmä P. M. a nemali teda stupňujúcu sa intenzitu závažnosti, z ktorých začala mať obavu o zdravie a život nielen svoje, ale aj sestry O., prečo by potom, z akého dôvodu sa N. X. kontaktovala s P. M., ak sa pred tým vôbec nepoznali a keď ona sa s bratom a teda s obžalovaným zjavne zle v tom čase vychádzala a už vôbec prečo by si mala cez sociálne siete písať obsah takýchto správ s P. M., čo bol vlastne dôvod, prečo podávala trestné oznámenie, keďže aj v tom čase, kedy tieto informácie mala o vyhrážkach ich brata na ich adresu dostávať, sa predsa zdržiavala pracovne v zahraničí.

Tieto všetky skutočnosti vo svojom súhrne teda vytvorili podklad pre vnímanie tejto situácie zo strany svedkyne N. X. ako skutočnosti, ktoré skutočne sú vyhrotenými a smerujúcimi voči osobnej integrite ako jej, tak aj jej sestry.

Obe poškodené teda zrozumiteľne a uveriteľným spôsobom vysvetlili, prečo tieto všetky vyjadrenia obžalovaného, aj keď len sprostredkované mohli vzbudiť u nich obavu o ich život a zdravie, opierali sa o jeho povahu obžalovaného a správanie v minulosti a obe zhodne uviedli, že ho vnímali tak, že by toho, ak by bol opäť v tomto svojom stave, teda po požití alkoholických nápojov, aj mohol byť schopný, preto ich výpovede sú realisticky a v logickej štruktúre vystavané ku konkrétnym skutkovým zisteniam opísaným v bode ad 2/ a teda skutkovej vety odvolaním napadnutého rozsudku.

Povaha takto zdokumentovanej a ustálenej trestnej činnosti a teda skutkových zistení kladených za vinu obžalovanému, potom zodpovedá aj záverom znaleckého dokazovania jednak z odboru psychiatrie a to konkrétne kombinácia závislosti alkoholu obžalovaného a následné jeho agresívneho správania sa, no predovšetkým z odboru psychológie týkajúce sa osobnostnej štruktúry obžalovaného a jeho náchylnosti na agresívne správanie.

Znalkyňa z odboru psychológie F. Y. X. v záveroch svojho znaleckého posudku vedeného pod č.XX/XXXXX hneď v úvode konštatuje, že u obžalovaného bola preukázaná patologická osobnostná štruktúra - zmiešaná porucha osobnosti s rysmi emočne nestabilnej, disocálnej osobnosti s vysokou pravdepodobnosťou už aj závislosti na alkohole. Ďalej dopíňa, že osobnosť obvineného, ktorá vykazuje už trvalo prognosticky nemenné významné znaky zmiešanej poruchy osobnosti s emočnou labilitou a antisociálnosťou i vo všeobecnosti disponuje výraznými sklonmi k afektívnemu, agresívnemu správaniu - to znamená i v stave toxicity nezmeneného vedomia - táto dispozícia u osobnosti sa navyše v stave jej použitia psychoaktívnej látky, resp. alkoholu o to viac posilní a saturovaná môže byť u obvineného navyše situačne vyhrotenosťou jeho rôznych interpersonálnych konfliktných situácií. Uvedené sa vysoko pravdepodobne podieľa v prípade preukázania viny i na motivácii vyšetrovaného konania obvineného voči jeho sestrám poškodeným, takáto motivácia konania uvedeného sa nejaví byť patologická, ale je skôr forenzne psychologicky zrozumiteľná i na podklade spisového materiálu doposiaľ, ako aj na podklade výsledkov tohto znaleckého vyšetrovania osobnosti obvineného. Ďalej z vyšetrenia vyplynula tendencia správať sa u obžalovaného sociálne žiaduco a snaha pôsobiť lepším dojmom, sú u neho vo všeobecnosti zvýšené, tzv. lži skóre je vyššie, nadpriemerné, preto jeho osobnosť vykazuje vo

všeobecnosti forenzne psychologicky vyššie sklony k vedomej zámernej účelovej fabulácii. Prítomné nie sú ešte v nadpočte, to znamená pravé konfabulácie, nevedomé, nezámerné vypíňanie pamäťových medzier novovytvoreným materiálom, to znamená masívnejšie poruchy pamäti u osobnosti obvineného možno, ak ešte aktuálne vylúčiť.

V tomto kontexte potom krajský súd hodnotí aj vyjadrenie obžalovaného, ktorý popieral opakovane, aby mal akýkoľvek problém s alkoholom, aby mal prejavy agresívneho a nekontrolovateľného správania, najmä po smrti otca, kedy mal vo zvýšenej miere a opakovane požívať alkoholické nápoje a taktiež aj jeho tvrdenia, aby kedykoľvek v minulosti sa mal liečiť v rámci týchto svojich psychických diagnóz, resp. brať psychofarmaká, či už je to R., resp. iné lieky. V tejto súvislosti preto krajský súd zvyrazňuje aj lekársku správu z psychiatrickej ambulancie P. W. O. na č.l. 388 a tomu potom zodpovedajú aj závery znaleckého posudku z odboru psychiatrie.

Aj znalkyňa z odvetvia psychiatrie P. P. O. v záveroch svojho znaleckého posudku predloženého pod č. 24/2021 konštatuje rovnako ako znalkyňa z odboru psychológie, že u obžalovaného zisťuje známky tzv. zmiešanej poruchy osobnosti, ktorá je charakterizovaná prítomnosťou príznakov viacerých porúch osobnosti bez väčšieho prevažujúceho súboru príznakov, ktoré by detailnejšie naznačovali špecifikáciu konkrétneho typu poruchu osobnosti. U obžalovaného zisťuje tzv. formu emočnej nestabilnej poruchy osobnosti prejavujúcej sa zvýšenou impulzivitou a iritabilitou, teda popudlivosťou v kombinácii s obrazom tzv. disocálnej poruchy osobnosti, ktorá je charakteristická opakovaným vedomým porušovaním noriem spoločnosti bez vedomia korekcie svojho správania. Uvedené zistenia, ale nenarúšajú rozpoznávaciu ani ovládaciu schopnosť vo vzťahu k osobe obžalovaného a preto bol schopný rozpoznať protiprávnosť svojho konania pre spoločnosť a to v celom rozsahu. Tieto schopnosti mohli byť forenzne nie významným spôsobom ovplyvnené objektívne množstvom požitého alkoholu. Taktiež zisťuje u obžalovaného jednak vyšetrením, ale aj zo zdravotnej dokumentácie známky aktívnej závislosti od alkoholu, užívania iných omamných a psychotropných látok, síce popieral a znalkyňa nemala k dispozícii žiadne objektívne údaje o užívaní iných omamných a psychotropných látok, no súčasne konštatuje, že u neho ide o III. pokročilé štádium vývoja alkoholizmu podľa Jelínka a tiež zvyrazňuje, že jednou zo známok alkoholovej závislosti je aj silná túžba po konzumácii alkoholu, tým aj narušená kontrola a pokračujúce požívanie napriek výskytu škodlivých dôsledkov vo všetkých oblastiach života, zdravie, materiálne a morálne straty, vysoká preferencia konzumácie alkoholu pred inými aktivitami a povinnosťami, čiže motív konzumácie alkoholu u obvineného je príznak rozvinutej alkoholovej závislosti. Ako je zrejmé zo zdravotnej dokumentácie, obžalovaný sa sporadicky naposledy v roku 2013 zúčastnil ambulantných psychiatrických vyšetrení, no bez efektu, a teda bez trvalej vedomej abstinencie, akúkoľvek formu protialkoholického liečby potom odmieta, nie je teda schopný trvalej abstinencie a k navrhovanej protialkoholického liečbe zaujal negatívny postoj vzhľadom na charakter pokračujúcej závažnej trestnej činnosti, pre ktoré je vyšetrovaný, preto u obvineného navrhla z psychiatrického hľadiska nariadiť ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

V tejto súvislosti preto neobstojí ani námietka obžalovaného, keď namietal aj výrok o uložení ochranného protialkoholického liečenia ústavnou formou, keďže ako bolo konštatované, ako v prípade znaleckého posudku z odboru psychológie, tak aj z odboru psychiatrie, tieto boli vykonané zákonným spôsobom v súlade s procesným predpisom a závery tohto znaleckého skúmania z hľadiska preskúmateľnosti pre potreby a ustálenie skutkových zistení a hodnotenie osoby obžalovaného boli riadne splnené.

Napokon k námietke obžalovaného, ktoré spájal s jeho zistením, že obsah protokolácie výpovedí ako jeho tak aj svedkov, ktorých konkrétne aj menuje, najmä v poradí treťom doplnením odvolania, ktorý má byť uvedený v zápisnici o hlavnom pojednávaní - nezodpovedá po obsahovej stránke výpovediam, ktoré mali byť reálne odznené v rámci dokazovania na hlavnom pojednávaní a považuje tieto po obsahovej stránke zo strany súdu za zmanipulované, prekrútené, obsahujúce nepravdy a polopravdy, tak aby mohol byť uznaný vinným zo spáchania skutkov kladených za vinu, najmä vo vzťahu k trestnému činu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 Tr. zákona krajský súd uvádza.

Na podklade tejto námietky krajský súd overil obsah zápisníc z hlavných pojednávaní, konkrétne namietaných obžalovaným zo dňa 17.08.2021, zo dňa 16.09.2021, zo dňa 09.11.2021 a zo dňa 21.12.2021 v konfrontácii so zvukovým záznamom vyhotoveným k týmto jednotlivým hlavným pojednávaniam, pričom nezistil obžalovaným konštatované skutočnosti, aby došlo k zásadnej zmene po obsahovej stránke protokolácie vo veci konajúcim sudcom, výpovedí ako obžalovaného tak aj vypočutých svedkov, včítane znalca reprezentujúceho znalecký posudok z Kriminalisticko-expertízneho ústavu v Košiciach.

V tejto súvislosti je najsamprv potrebné poukázať na doslovné znenie ustanovení § 58 ods. 3 a ods. 4 Tr. poriadku.

Podľa § 58 ods. 3 Tr. poriadku, predseda senátu rozhodne opatrením o tom, či sa o hlavnom pojednávaní alebo verejnom zasadnutí vyhotoví zápisnica diktovaním predsedom senátu, rýchlopisným záznamom alebo sa na vyhotovenie zápisnice použije iné vhodné záznamové zariadenie. O vyhotovovaní rýchlopisného záznamu alebo o použití iného vhodného záznamového zariadenia sa prítomní upovedomia.

Podľa § 58 ods. 4 Tr. poriadku, ak sa vyhotovuje o hlavnom pojednávaní alebo verejnom zasadnutí zápisnica diktovaním predsedom senátu, zapisuje sa podstatný obsah výpovede obžalovaného, svedkov, znalcov a iných osôb. Ak tieto osoby už boli vypočuté spôsobom zodpovedajúcim tomuto zákonu, ich výpoveď sa zapíše len v rozsahu odchýlok alebo doplnení k predchádzajúcim výpovediam. Ak výpoveď takej osoby neobsahuje odchýlky a doplnenia k predchádzajúcim výpovediam, v zápisnici sa poznačí len dátum predchádzajúcej výpovede a číslo listov spisu, v ktorom sa nachádza. Ak je to potrebné na posúdenie dôveryhodnosti výpovede, poznamenajú sa v zápisnici aj okolnosti, ktoré výpoveď takejto osoby sprevádzali, najmä jeho nerečové prejavy pri výpovedi, zvýšené prejavy nervozity, prípadne prejavy vplyvu alkoholu či iných omamných látok alebo psychotropných látok. Predseda senátu však môže v takom prípade súčasne nariadiť aj vyhotovenie zvukového záznamu.

Ako to vyplýva zo znenia citovaných ustanovení procesného predpisu, povinnosťou predsedu senátu, ak sa vyhotovuje o hlavnom pojednávaní alebo verejnom zasadnutí zápisnica diktovaním predsedom senátu, zapísať má povinnosť len podstatný obsah výpovede obžalovaného, svedkov znalcov a iných osôb, čo si vo veci konajúci predseda senátu podľa názoru krajského súdu, splnil.

Príkladom je námietka obžalovaného, že na hlavnom pojednávaní nikdy nemohol priznať, resp. pripustiť, že pokiaľ zo znaleckého posudku malo vyplývať, že sa mal zaoberať získavaním informácií o plynovej pištoľi alebo strelných zbraniach a že túto skutočnosť nepoprel, či dokonca, že sa mal zaujímať o možnosti sfunkčnenia zbrane, ktorá nie je funkčná, čo mal on sám pripustiť, že ak to tam kriminalistický technik našiel, tak to asi bolo, keďže zo zvukovému záznamu je zrejmé to, že na otázku sudcu, ako zistil krajský súd, či sa zaujímal, ako je možné sfunkčňovať zbraň, ktorá nie je funkčná, udáva, že pokiaľ to mal v podstate uviesť, že pokiaľ to kriminalistický technik našiel v jeho počítači, tak to asi tak bolo, nepamätá si bližšie okolnosti, ale keď bol na internete, našiel tam nejaký článok a tak si ho rozklikol. Aj z tohto dôvodu preto túto námietku obžalovaného považuje krajský súd za nedôvodnú bez opory vo vykonanom dokazovaní.

Opierajúc sa o všetky tieto skutočnosti za danej dôkaznej situácie odkazujúc na doposiaľ uvedené vo svojom súhrne má krajský súd za to, že tieto dôkazy tak, ako boli sumarizované súdom prvého stupňa, hodnotené so zvýraznením skutočnosti z nich plynúcich, bol aj riadnym a zákonne získaným podkladom pre ustálenie skutkových zistení, tak ako sa preniesli do druhej v poradí skutkovej vety skutkov pod bodom ad2/ odvolaním napadnutého rozsudku, no predovšetkým vytvorili právny základ pre riadne a správne posúdenie konania obžalovaného P. X..

Preto správne zistenému skutkovému stavu potom zodpovedá aj správna právna kvalifikácia, keď konanie obžalovaného bolo posúdené ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písmena b/ Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona, nakoľko obžalovaný sa svojim sestrám vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a taký čin spáchal, ako už bolo konštatované voči svojim sestrám, a teda na chránenej osobe.

V tejto súvislosti krajský súd poznamenáva opierajúc sa o výsledky vykonaného dokazovania, že v posudzovanom prípade správanie sa obžalovaného nebolo jednorazové, ale malo určitý vyvíjajúci sa proces, kedy sa mal najsamprv pred svedkyňou M., potom následne aj pred už menovanými svedkami vyjadrovať na adresu svojich sestier, taktiež aj pred nimi, teda konkrétne pred O. X., že ešte N. X. uvidí, to bolo ešte v polovici roka 2017. Ďalej vediac o tom, že už o tomto jeho negatívnom vyjadrovaní sa voči ním, má O. X. vedomosť, neváhal pred ňou uviesť, že sestru N., a teda ani ju by nezastrelil, ale sestru N. by dopíchal, k tomu spôsob jeho správania sa v tom období, kedy nielenže mal požívať alkoholické nápoje, po ktorých mal byť zjavne agresívny a nevysspyateľný, bolo jeho správanie, ale tiež aj spojené s tým, že mal doma zhromažďovať náboje, zbrane, či rôzne iné predmety, ktoré pre neznalých vecí ako bola svedkyňa M., či jeho sestra O. X., mohli predstavovať komponenty alebo súčasti, ktoré by mohli byť určené pre zloženie zbraní alebo pre používanie a užívanie týchto zbraní. Tieto všetky skutočnosti potom postupne dosiahli takú úroveň intenzity, ktorá sa navonok javila tak, že svedkyňa M. oznámila tieto skutočnosti svedkyňiam poškodeným a tieto sa mohli dôvodne obávať, že by obžalovaný takéhoto konania, ktorým sa mal vyhrážať, sa mohol aj dopustiť.

Ako už bolo v odôvodnení rozsudku okresného súdu zvýraznené, objektívna stránka trestného činu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona spočíva vo vyhrážaní sa inému smrťou, ťažkou ujmu na zdraví alebo inou ťažkou ujmu a takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu. Následkom teda tohto konania je pôsobenie samotnej vyhrážky, (ktorá však musí byť vážne mienená, avšak nie z hľadiska úmyslu jej naplnenia, ale z hľadiska úmyslu jej vyslovenia, teda, že ju človek chcel vysloviť a mala pôsobiť ako vyhrážka). Zároveň pôsobenie vyhrážky ako následok musí byť taký, že je to spôsobilý vzbudiť dôvodnú obavu z naplnenia tejto vyhrážky, resp. nejakej jej varianty. V tejto skutkovej podstate je totiž obligatórnou zložkou objektívnej stránky aj spôsob spáchania trestného činu, ktorý musí byť taký, aby z neho vyplynul obligatórny následok - možnosť vzbudenia dôvodnej obavy - pričom postačí možnosť vzbudenia dôvodnej obavy, netreba, aby táto obava naozaj aj vznikla, pozri primerane B 20/5/1979. Súčasne je možné zvýrazniť, že pri vyhrážke je irelevantné, či má byť jej obsah naplnený ihneď po jej vyslovení alebo až v budúcnosti, či už určitej alebo neurčitej. Takisto je jedno, či vyhrážka pôsobí na svojich adresátov priamo za fyzickej prítomnosti vyhrážajúceho sa a osoby, ktorej má byť vyhrážané alebo priamo, avšak bez fyzickej prítomnosti vyhrážajúceho sa, napr. prostredníctvom telefonického hovoru alebo inou formou komunikácie sociálnych sietí, SMS správ a podobne a napokon aj sprostredkované cez inú osobu zanechaním ústneho odkazu s úmyslom, aby sa tento odkaz dostal k adresátovi, aj keď tento úmysel nemusí byť vyjadrený výslovne. Ujmu, ktorou sa páchatel vyhráža z prípadne realizovanej hrozby, môže priamo pociťovať sám adresát na sebe alebo svojej veci, alebo osoba, na ktorej adresátovi záleží, alebo aj iná osoba, ktorej záujmy sú adresátovi vyhrážky v podstate ľahostajné, avšak vyhrážajúca sa osoba predpokladá, že by vzhľadom na morálnu vyspelosť adresáta a vyhrážky mohli byť účinné, napr. chlap sa vyhráža druhému chlapovi, že zavraždí jeho bývalú manželku, tomu je to však už jedno, páchatel povie dobrému kamarátovi svojej bývalej manželky len tak pomimo rozhovoru, že raz ju určite zavraždí. Vyhrážka musí byť prednesená takým spôsobom, resp. za takých okolností, že môže vzbudiť dôvodnú obavu z jej naplnenia, resp. z naplnenia nejakej jeho varianty, preto o spôsobilý vyhrážku vzbudiť dôvodnú obavu z jej naplnenia ide okrem iného aj v prípade, ak ide o vyhrážku, ktorá môže byť naplnená aj neskôr, ale z celkového správania páchatel'a vyplýva, že ju veľmi pravdepodobne naplní. Napokon sledovaná skutková podstata podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona vyžaduje situáciu, v ktorej existuje možnosť vzbudenia dôvodnej obavy, netreba však, aby táto obava naozaj vznikla. Samotná vyhrážka musí byť teda mienená vážne, avšak nie z hľadiska úmyslu jej naplnenia, ale z hľadiska úmyslu jej vyslovenia, teda ju človek chcel vysloviť a mala pôsobiť ako vyhrážka. Samotný úmysel musí smerovať k takému spôsobu vyjadrenia vyhrážky, aby bol spôsobilý vyvolať dôvodnú obavu z tejto vyhrážky. (pozri primerane Trestný zákon - II. Diel, Osobitná časť - Komentár, Eduard Burda a kolektív)

Aplikujúc tieto právne úvahy na zistený skutkový stav opierajúci sa o produkované dôkazy, krajský súd mal za to, ako to už bolo zvýraznené, že v danom prípade vyjadrenia obžalovaného prezentované v čase a priestore pred osobami, ktoré osobne poznali poškodené, resp. mohli poznať a byť v kontakte s poškodenými, od ktorých sa tieto jeho prejavy mohli dozvedieť a preto podstatným je, že bol s tým uzročený, že takýmito prejavmi navonok a svojím správaním (agresívnym najmä po požití alkoholických nápojov) môže u adresáta tohto prejavu vzbudiť dôvodnú obavu o svoj život, či zdravie, resp. inú vážnu ujmu, čím bola bez rozumných pochybností naplnená skutková podstata žalovanej trestnej činnosti - prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona.

Riadne zistenému skutkovému stavu a jeho právnomu posúdeniu potom podľa názoru krajského súdu zodpovedá aj okresným súdom uložený druh a výmera trestu. Ako to plynie z odôvodnenia rozhodnutia rozsudku okresného súdu, tento pri ukladaní druhu trestu a jeho výmery sa zjavne riadil a prihliadal najmä na jednotlivé hľadiska ukladania trestov vyplývajúcich z ust. § 34 ods. 4 Tr. zákona, ktorými sú spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútky, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osoba páchatel'a a jeho pomery, možnosti jeho nápravy, majúci na zreteli aj účel trestu vyplývajúci z ust. § 34 ods. 1 Tr. zákona, ktorým je ochrana spoločnosti pred obžalovaným tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne odradí od páchania trestných činov, ako aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Prihliadal tiež na ust. § 34 ods. 3 Tr. zákona, podľa ktorého trest má posilňovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Okresný súd následne trest ukladal použijúc pri určovaní výmeru trestu ust. 41 ods. 1, 2, § 38 ods. 2 Tr. zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov.

Krajský súd má za to, že neboli splnené podmienky pre osvojenie si argumentácie krajského prokurátora, ktorý mal za to, že v tomto prípade mala byť priznaná aj priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. h/ Tr. zákona, keďže sa mal obžalovaný dopustiť viac ako dvoch úmyselných trestných činov.

Tým, že okresný súd pri určovaní výmery trestu aplikoval ust. § 41 ods. 2 Tr. zákona a teda asperačnú zásadu, to znamená, že odsudzoval páchatel'a za 2 samostatné trestné činy, posúdené ako úmyselné trestné činy, kde aspoň jeden z nich je zločinom, tak ako to predpokladá ust. § 41 ods. 2 Tr. zákona, že ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom spáchaným dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu. Za danej situácie preto pokiaľ by malo byť aplikované aj ust. § 37 písm. h/ Tr. poriadku a v tomto prípade potom opäť aj ust. § 38 ods. 4 Tr. zákona, kedy sa zvyšuje dolná hranica trestnej sadzby o jednu tretinu, v danom prípade by toto z hľadiska dvojitého použitia tej istej skutočnosti a teda spáchanie viacerých trestných činov bolo pre páchatel'a neprípustné podľa ust. § 38 ods. 1 Tr. zákona, podľa ktorého na okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu, nemožno prihliadať ako na poľahčujúcu okolnosť, priťažujúcu okolnosť, okolnosť, ktorá podmieňuje uloženie trestu pod zákonom ustanovenej pod dolnú hranicu trestnej sadzby alebo okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby.

Za danej dôkaznej situácie, preto krajský súd má za to, že okresný súd po zohľadnení všetkých uvádzaných hľadísk a kritérií podľa názoru krajského súdu určil správny druh trestu pri upravenej trestnej sadzbe zvýšením hornej hranice na 10 rokov a 8 mesiacov, a teda pri trestnej sadzbe 3 roky až 10 rokov a 8 mesiacov ukladal trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby, kde pri zohľadnení osoby obžalovaného a jeho trestnoprávnej minulosti, keďže už bol v minulosti súdne trestaný a boli mu teda ukladané aj podmienkové tresty odňatia slobody, je možné považovať za trest mierny.

Súčasne však krajský súd má za to, že takto uložený trest je trestom zákonným, ktorým sa zodpovedá plne zásadám ukladania trestov a odráža závažnosť protiprávneho konania obžalovaného, ako aj jeho osobu a tento trest je primeraný a zodpovedajúci naplneniu individuálnej ako aj generálnej prevencie pre dosiahnutie účelu trestu a to aj z hľadiska absencie odvolacích námietok okresného prokurátora.

Správne ustálenému skutkovému stavu potom zodpovedá aj zaradenie obžalovaného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona, keďže v posledných desiatich rokoch obžalovaný vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý by mu bol uložený pre úmyselný trestný čin, nebol.

Vykonanému dokazovaniu zodpovedá potom aj uloženie § podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona trest prepadnutia veci a teda 6 kusov tlmivých zvuku výstrelu tak, ako boli opísané v znaleckom posudku kriminalisticko-expertízneho ústavu, napokon ako už bolo konštatované aj závery znaleckého dokazovania z odboru psychiatrie, kde znalkyňa navrhla uložiť obžalovanému ochranné opatrenie a to formou uloženia protialkoholického liečenia ústavnou formou, preto zákonným a dôvodným je aj výrok okresného súdu, ktorým podľa § 73 ods. 2 písm. c) a d) Tr. zákona uložil ochranné protialkoholické liečenie ústavnú formu obžalovanému.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd nezistil skutočnosti, ktoré by mali viesť k zrušeniu rozhodnutia okresného súdu, resp. k jeho náprave odvolaním napadnutých výrokov v prospech obžalovaného, preto postupom podľa § 319 Tr. poriadku odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.